

PIARTICLE

II. évfolyam 3. szám

2019. november

KÖSZÖNTŐ 1
SZEPTEMBER AZ OLVASÁS HÓNAPJA 2-3
ÚJ ARCOK A KATEDRÁN 4-6
HISTORIA DOMUSZ 7-9
HATÁROK NÉLKÜL 10-11
HIT-ÉLET 12-16
AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK 17-18
DÖK-HÍREK 18
ÉLET-KÉPEK 19-23
COOL-TÚRA 24-25
KÖLTŐTOLL 26-27
SPORTSZELET 28-33
TÁLÁÉK A TESTMEK 34
SZÓKERESŐ 35

Kiadja:
Piarista Általános Iskola, Gimnázium, Kollégium és
Boldog Donáti Celesztina Óvoda

Felelős kiadó:
Böszörményi Géza

Főszerkesztő:
Varga Zsuzsanna

Diák szerkesztők:
Kárpáti Péter™ (10. a), Vető Barnabás™ (10. a)

Címlapfotó: Német csrerediákkal a Balatonnál-VB

Hátsó borító: Fehér János(12.b)

Elérhetőség:
8800 Nagykanizsa, Sugár út 11-13., iskola.nk-piar.hu

Nyomdai munkálatok:
Kanizsa Rehab Nonprofit Kft. • 8800 Nagykanizsa, Petőfi u. 5.
nyomda@kanizsarehab.hu

Il patto di unità

Tapasztalatból tudom, hogy egy újságban a leggyorsabban a bevezetőt lapozzuk át. Nem sokat remélünk a lelkesítő szavaktól, vagy olyan események felelőletésétől, amelyeket mindannyian ismerünk. Nehéz ide olyat írni, ami valóban aktuális, érdekes és biztató is.

Ennek a nagy kihívásnak egy fénykép segítségével próbálom megfelelni. A fotó tavasszal készült Loppianóban, abban az olasz városkában, ahol az elmúlt évben laktam.

A Firenze mellett fekvő település a Fokoláre egyházi mozgalom központja. A világ minden tájáról (kb. 80 országból) érkeztek oda, hogy egy évet a mozgalom lelkiségének megismerésével töltsünk. A városkát 1965-ben alapították, mert olyan egy „mintatelepülést” akartak létrehozni, ahol a különböző nemzetiségű és életállapotú (házas, pap, szerzetes, hivatásukat kereső) emberek

mind a kereszténység, egészen konkrétan a szeretet megélésére töreksenek. Ennek egyik fontos megnyilvánulása volt az „egység szerződésének” (*patto di unità*) aláírása 1980-ban. A *patto*, amelyet akkor a település minden lakója ellátott a kézjegyével, azt fejezte ki, hogy mindannyian elköteleződnek egymás iránt, egy közösségnek tekintik magukat, szeretettel fordulnak a másik felé, és tiszteletben tartják azokat a kereteket, amelyek a városka működéséhez szükségesek.

Hagyomány, hogy azóta minden évben az új lakók is aláírják ezt a szerződést (ezt még Ferenc pápa is megtette 2018. május 10-én, amikor Loppianóba látogatott). A fénykép ezt az eseményt ábrázolja, a *patto* aláírása után készült a városka templomában. Látható, hogy a fotón szereplő emberek sok nemzetből (egyébként minden kontinensről) származnak, mégis egységben vannak, mert fontos nekik az egymáshoz tartozás, és ez erősebb a társadalmi, kulturális különbségeknél.

Kínálkozik a párhuzam a mi intézményünkkel: a piarista iskola és óvoda munkatársai és növendékei is különböznek életkorukban, életállapotukban, személyiségükben, érdeklődési körükben és még sok minden másban, mégis összekapcsol minket, hogy életünk nagy részét együtt töltjük, és számos közös célunk van. Összetartozásunk talán nem annyira szoros, hogy hasonló szerződést köthetnénk, de a *patto* számunkra is jó példává válhat: ha arra törekszünk, hogy egység legyen közöttünk, és vállaljuk ennek kereteit, ez mindnyájunk számára sok örömet és rengeteg erőt ad. Kívánom, hogy egyre mélyebben átéljük ezt a tapasztalatot a 2019/2020-as tanév előttünk álló hónapjaiban!

Böszörményi Géza SchP

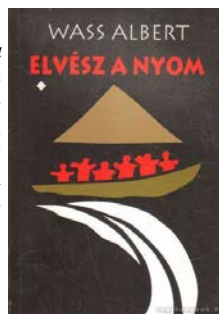
Könyvajánló tanároktól diákoknak

Az elalvó természet és a lehulló falevelek évszakához több olvasásról, illetve könyvekről szóló esemény fűződik. Szeptember 8-án ünnepelték az olvasás világnapját a könyvek szerelmei, szeptember 29-én pedig Magyarországon megrendezték „az olvasás éjszakája” nevezetű fesztivált, immáron ötödik alkalommal. Ennek apropóján a sulijújság megbízásából megkérdeztem néhány tanárunkat, hogy mi a kedvenc könyve, és esetleg miért ajánlaná azt a diákoknak.

Szabóné Konkolyi Terézia: Nekem nincs kedvenc könyvem, kedvenc szerzőm viszont van: **Fábián Janka**. Ő írta például az *Emma-trilógiát* vagy *A rózsalugast*. Nem tudnék mondani tőle olyan könyvet, ami kifejezetten tetszik, de ha muszáj, akkor az *Emma-trilógiát* mondanám. Nagyon szeretem a könyveit, mert történelmi témákat dolgoznak fel, de mégsem olyan szárazak. Mindig van benne romantika, és azt én nagyon szeretem. A történelmi tényeket pontosan közli - hatalmas kutatómunka van mögötte, hogy mindent hitelesen le tudjon írni-, viszont a szereplők életét olyan fordulatossá teszi, hogy ez által izgalmassá válik a regény. Az *Emma-trilógia* a századfordulón játszódik Magyarországon, Emma és Gábor történetéről szól, akiknek sok viszontagságon kell átmenniük, hogy egymásra találjanak. A három kötetet átvonuló történet a századforduló jubileumától a renszerváltásig tart. A Fábián Janka-könyvek azok közé az olvasmányok közé tartoznak, amiket nem tudok letenni. Sok könyv van, amit nem tudok letenni, de ezeket különösen nem.

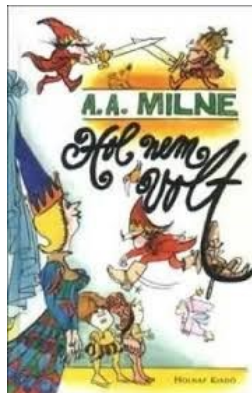
Fehér Katalin: Teca nénihez hasonlóan én is kedvenc írót mondanék, ő pedig **Wass Albert**. Amit először olvastam tőle az *Adjátok vissza a hegyeimet*, ami nagyon mehatott, ellenben mégsem ez a kedvenc könyvem tőle, hanem az *Elvész a nyom*. Azért szeretem, mert van humora, Erdélyt nagyon szépen bemutatja, történelem és izgalom is van benne. A történet négy szálon fut, de a végére ezek összeérnek. Egy fizikusról szól, aki felfedezte a maghasadást (ezt fizikából is szoktam tanítani), ezzel majdnem megváltoztatva a történelmet. Ellenállt a németeknek, akik ezt a tudást az ember pusztítására akarták használni. Izgalmas, szórakoztató könyv.

Horváth Gábor: Nekem külön van kedvenc könyvem és kedvenc szerzőm is. A kedvenc szerzőm **Tom Clancy** amerikai író, aki leginkább a hidegháború alatt és után írt kémkedési és katonai regényeiről ismert. Híres könyvei például a *Vadászat a vörös októberre*, a *Férfias játékok* vagy a *Rettegés arénája*, amik sikeres hollywoodi filmek alapjául szolgáltak. A kedvenc könyvem a **Mitch Albom** által írt *Keddi beszélgetések életéről és halálról*. Albom önmagáról és kedvenc régi tanáráról Morrie professzoráról írta a könyvet, aki halálos beteg volt. Életszemléletével mégis lenyűgözte környezetét és volt tanítványát. A tanítvány, aki mindaddig csak a siker hajszolta, és képtelen volt a valódi érzelmekre, öreg professzorától búcsúzva átértékeli az életet. Ez a könyv megtanít bölcsességre, szeretetre, de legfőképpen arra, hogyan érdemes élni.

Böszörményi Géza: Nem tudnék egy kedvenc könyvet megemlíteni, rengeteg kedves olvasmányom van. Ezért egy olyan könyvet ajánlanék, amelyet diákkoromban és most is nagy örömmel olvasgatok. Annak idején általában akkor vettem elő, ha beteg voltam, mert mindig jó kedvre derített. **A. A. Milne** (a Micimackó alkotója) *Holnemvolt* című írásáról van szó, amely egy felnőtteknek szóló, de fiatalok számára is élvezhető meseregény. Két kitalált királyság Valeriána és Bikarbóna háborújáról szól, de olvashatunk benne politikai cselszövésről, átváltoztató varázslatról és romantikus szerelemről is. Elsősorban a humora miatt javasolnám mindenkinek. Aki ráérez Milne stílusára, nem fogja megállni hangos nevetés nélkül, de az sem fog csalódni, aki mélyebb mondanivalóra vagy igényesen megírt szépirodalmi műre vágyik.

Köszönjük tanárainknak, hogy bepillantást kaphattunk kedvenc olvasmányaik világába. Remélem, hogy sokan kaptak kedvet valamelyik említett könyv elolvasására, én már tudom, hogy melyikkel kezdem.

Papp Sára 9.a

ÚJ ARCOK A KATEDRÁN

Bekő Veronika, vizuális kultúra szakos középiskolai tanár, művésztanár

Nagykanizsán születtem, már gyermekként érdeklődtem a művészetek iránt, így korán kikristályosodott, hogy a hivatásom milyen irányt vesz.

Először a Kaposvári Egyetem Művészeti Karán végeztem rajztanár – vizuális kommunikáció tanár szakokon, majd a Moholy–Nagy Művészeti Egyetemen másoddiplomáztam média szakirányon.

A művészet különböző területein tevékenykedtem. Fotóztam, alkalmazott- és sokszorosító grafika területén is kipróbáltam magam, sokat foglalkoztam animációval.

A Kanizsai Képző- és Iparművészek Egyesülete mellett Nagykanizsa Város Művészeti Tanácsának is tagja vagyok. Számos kiállításon vettem részt.

2006-tól a nagykanizsai Farkas Ferenc Zene- és Aranymetszés Művészeti Iskolában a képzőművészeti tanszakot vezetem, ahol 13 évet töltöttem. Művésztanárként sok tanítványom nemzetközi, országos és megyei dobogós eredmények mellett a művészeti vagy éppen a műszaki pályán találta meg helyét és tett sikeres felvételt.

2019. szeptemberétől kerültem a Piarista Gimnáziumba, melyet a jó Isten gondviselésének tekintek. Minden kezdet nehéz, de tudom, hogy jó helyen vagyok. Keresztény családban nőttem fel, és fontos számomra és saját családom számára is az Istenben megélt élet. A tanítás számomra hivatás, jól érzem magam a fiatalok között. Jó látni azt a fejlődést, csiszolódást, amint a kezdeti próbálkozásokból egészen jó tanulmányok, alkotások születnek, és ennek én is részese lehetek. A rajzolást nem lehet egyik pillanatról a másikra megtanulni. Akinek van tehetsége, ott is lépésről-lépésre történik a fejlődés és tanulás, ami szorgalmas munka eredménye. A művészetet sok mindenre ráhúzzák a mai világban, ami valójában nem az...Túl sok kép ömlik ránk nap mint nap a digitális eszközökön keresztül is, fontos tudni és megtanulni szelektálni! Az agyunk olyan, mint egy filmszalag, ha betelik értéktelenséggel, akkor nem jut hely az értékek számára. Fontosnak tartom a közös beszélgetéseket ilyen téren is a gyerekekkel.

Az oktatáson kívül jelenleg a grafika, festészet és szobrászat területén alkotok, ha időm engedi.

Végezetül Michelangelo szavaival szeretném zárni rövid bemutatkozásomat, mellyel a tanítványaimat is bátorítani szoktam:

„A rajzolás mindenfajta ábrázolás lelke és forrása, s minden tudomány gyökere. ... Az igazi művészet nemes és vallásos a szellem által, amelyért dolgozik. Mert azok számára, akik ezt megértik, semmi sem teszi a lelket oly kegyessé és tisztává mint a fáradozás valamely tökéletes alkotásra, mert Isten a tökéletesség, és aki arra iparkodik, az az istenire törekszik.”

Bekő Veronika

Takácsné Klepács Adrienn, matematika-német szakos tanár

Takácsné Klepács Adrienn vagyok, régi - új arc itt a Kanizsai Piárban. A pedagógus pályám kezdetétől (2006 óta) itt dolgozom matematika - német szakos tanárként. 2013-ban győse mentem, megszületett kislányom, majd 2,5 év múlva ismét visszatértem a diákok közé. Mondhatnám azt is, hogy nem tudok a gyerekek és az iskola nélkül élni, többször voltam győse mellett is óraadó, szeretem a hivatásom, segíteni a jövő nemzedékét, minél több és alaposabb tudással felruházni.

Kétszer is volt szerencsém osztályfőnökként még mélyebb kapcsolatot kiépíteni a gyerekekkel. Hatalmas kihívás és öröm egyben kísérni őket több éven keresztül, fogni a kezüket, nem beszélve arról, mennyi lelki ajándékot adnak nap mint nap.

A csillogó szemek, az izgalmas kérdések, a sok mosolygós arc miatt érdemes minden nap bemenni és köztük lenni.

Most is gyes mellett jöttem vissza tanítani, kislányom az első osztályt kezdte, kisfiam pedig az ovit próbálja megszokni, így együtt jövünk – megyünk minden nap.

Szabadidőmben nagyokat kirándulunk, kézműveskedünk a családdal, játszunk a gyerekekkel, vagy épp tortákat sütök.

Egyik kedvenc idézetem:

„A gyermekeknek két dolgot kell adnunk: gyökereket és szárnyakat. „

(Goethe)

Takácsné Klepács Adrienn

Németh Csenge Rózsa, tanítónő

2015-ben érettségiztem a nagykanizsai Piarista Gimnáziumban, majd tanulmányaimat a Kaposvári Egyetem tanító szakán folytattam. Jelenleg a 4.a. osztályban tanítok testnevelést, a 3.a. osztályban ének-zenét, technikát és vizuális kultúrát, emellett az 1.a. osztályban napközis nevelő vagyok. Szabadidőmben szeretek a természetben kirándulni, futni, állatokkal foglalkozni, zenét hallgatni.

Németh Csenge Rózsa

Mátyásné Flórián Ildikó, matematika-fizika szakos tanár

Nagykanizsán születtem, itt érettségiztem a BLG elődjében (akkor Landler Jenő Gimnáziumnak hívták), de édesapám sokat, lelkesen és nagy tisztelettel mesélt a Piarista Gimnáziumról, ahol ő töltötte diákéveit.

1990-ben az ELTE Természettudományi Karán végeztem matematika-fizika szakon, majd angol nyelvtanári diplomát szereztem Szombathelyen.

A tanítás nálunk családi örökség: nagyapám, édesanyám és egyik testvérem is ezt a hivatást választotta.

Ez a 30. tanévem, Budapesten és Nagykanizsán tanítottam eddig, ebből 26 évet a Dr. Mező Ferenc Gimnáziumban.

A Piarista Gimiben még új vagyok (idén szeptemberben kezdtem el itt matekot és fizikát tanítani), ezért sokszor szorulok új kollégáim és diákjaim segítségére, hiszen nemcsak a diákok és a munkatársak újak, hanem egy rendkívül gazdag hagyományokkal, élénk diákélettel rendelkező intézmény életébe csöppentem bele.

Szabadidőmben sokat olvasok, kutyát dögönyözők, a kertben gyönyörködöm, de szeretek a természetben sétálni és úszni is. A csend feltölt, a humor felfrissít. Családom kiapadhatatlan forrása az utóbbinak.

És végül néhány szó a tanítványaimhoz:

Bár egy matektanárnak a matematika tanulására kellene bízni a diákjait, én ezt most kiha-
gyom, hiszen MINDENKINEK nyilvánvaló, hogy a matek gyönyörű dolog, gondolkodni jó, a
logikus gondolkodás pedig felvértez bennünket sok téves döntés meghozatala ellen.

Amit hangsúlyozni szeretnék, az a nyelvtanulás jelentősége, hiszen nem csak a munkahelye-
ken és a diplomához kéri tőlünk a nyelvvizsga-bizonyítványt, de hatalmas élményt jelent egy-
egy külföldi nyaralás, ösztöndíj vagy nyári munka alkalmával belülről megismerni egy a
miénktől eltérő kultúrát. Kinyílik a világ, magabiztosabbak és talpraesettebbek leszünk.

A tanulás persze fárasztó, unalmas és nem okoz azonnali örömet. Szerencsére ott vannak a
motiváló dolgozatok és feleletek!

Tanulni azonban elsősorban nem a másnapai dolgozat miatt érdemes, hanem az elkövetkező pár
évtized miatt. Hogy ne az élet sodorjon bennünket kiszolgáltatottan valahová, hanem legyen
választási lehetőségünk és képességünk egy olyan utat járni, ami boldoggá tesz és amivel egy
kicsit jobb helyé varázsolhatjuk a világot.

Mátyásné Flórián Ildikó

Szabó Gábor SchP, biológia-kémia szakos tanár

Orgoványról, a Kiskunság végeláthatatlan pusztájának kicsiny
falujából származom, ahol hajdan, a középkor alkonyán Urbogán
vezér kunjai legeltették szívós marháikat. Itt, a nyáras-borókás
homokbuckákkal, szikes lapályokkal, kákás-kócsagos-kuruttyoló
mocsarakkal, lidérces ingványokkal, gémeskutas-birkanyájas
legelőkkel tarkított Orgoványi-réteken szerelmesedtem bele a
növény- és állatvilágba; ezért sosem volt kérdés bennem: biológia-
tanár szeretnék lenni. Ugyanakkor nagytekintélyű és nagylelkű,
ékesen szóló plébánosokat ismertem meg, akik példája láttán kis-
gyerekkoromtól kezdve motoszkált a fejemben, hogy papnak kel-
lene lennem. Mikor aztán Kecskemétre, a piaristák gimnáziumába
kerültem, láttam szerzetes tanáraink életét, így nyilvánvalóvá lett:
tanár és pap is lehet belőlem.

Érettségi után beléptem a rendbe; egy évig szerzetesjelölt voltam
Szegeden, majd novícius Vácott, kispapéveimet pedig Budapesten
töltöttem, ahol teológiai, majd biológiai és kémiai tanulmányaimat folytattam. Két éve tettem
ünnepélyes fogadalmat – ezzel életem végéig a piarista rend kötelékébe kerültem –, másfél
éve pedig a kalocsai érsek pappá szentelt. Örömmel jöttem ide, a nagykanizsai piarista iskolá-
ba, ahol tanári és lelkipásztori munkámat igyekszem minél igényesebben végezni – méltón a
magyar piarista rendtartomány több mint háromszáz éves hagyományához.

Szabó Gábor SchP

Merre van az arra?

A mostani diákság számára a jövőben rendelkezésre álló munkalehetőségek merőben eltérnek attól, amivel a korábbi generációk találkoztak. Míg korábban gyakran előfordult, hogy az emberek az első munkahelyükről mentek nyugdíjba, manapság nem ez a jellemző. A folyamatos technológiai fejlődés jelentős mértékben csökkenti a munkaerőpiac kiszámíthatóságát. A változások és az új munkamódok megkövetelik, hogy az emberek rugalmasabbak legyenek, készen álljanak a folyamatos tanulásra.

Felértékelődtek az olyan "puha" készségek, mint például a rugalmasság; az asszertivitás; a kezdeményezőkéesség; az ellenállóképesség; a képesség az együttműködésre, illetve az önálló tájékozódásra és tervezésre. Diákként hogy állsz ezekkel a képességekkel? Milyen területen volna célszerű még fejlődnöd? Mennyire vagy aktív résztvevője az életutad alakulásának?

A tantárgyakhoz kötődő tudás elsajátítása mellett az iskola az életpálya szempontjából releváns önismeret bővítésére is kiváló terep. Az életpályatervezés egy folyamat, amely során egyre jobban kirajzolódik, hogy miben vagyunk ügyesek, mi érdekel minket, hol szükséges még fejlődnünk. Informálódunk a továbbtanulással és munkaerőpiaci környezettel kapcsolatban. Célokat tűzünk ki, amelyeket az idő előrehaladtával finomhangolunk.

Mit tehetsz annak érdekében, hogy sikeres pályadöntéseket tudj hozni?

Önismeret

Ismerjem meg saját működésemet: Mi érdekel, miért tudok lelkesedni, mik az erősségeim? Mi értékes számomra a munkában? Milyen mintákat látok a környezetemben? Milyen félelmeim vannak? Halogatom-e, hogy ezzel a témával foglalkozzak? Milyen nehézségeken kell felülkerekednem?

Tűzzek ki célokat, majd tervezsem meg a hozzájuk vezető lépéseket. Az újabb információk függvényében rendszeresen vizsgáljam felül a korábbi terveket. Vállaljak felelősséget a döntéseimért, életutamért.

Értékes lehet, ha ilyen témákról is beszélgetsz a családdal, barátaiddal, tanáraiddal, iskolapszichológussal. Az idősebb életkorban a diákmunka is sok hasznos tapasztalattal szolgálhat magadról és a munka világáról egyaránt (az anyagi díjazáson túl).

Információgyűjtés

Tájékozódjak a továbbtanulási utakról és a munka világából (hivatások, munkaerőpiaci tendenciák, stb.).

Amennyiben egymásnak ellentmondásos információkkal találkozol, fordulj hozzáértő személyekhez, törekedj arra, hogy megbízható forrásokból tájékozódj.

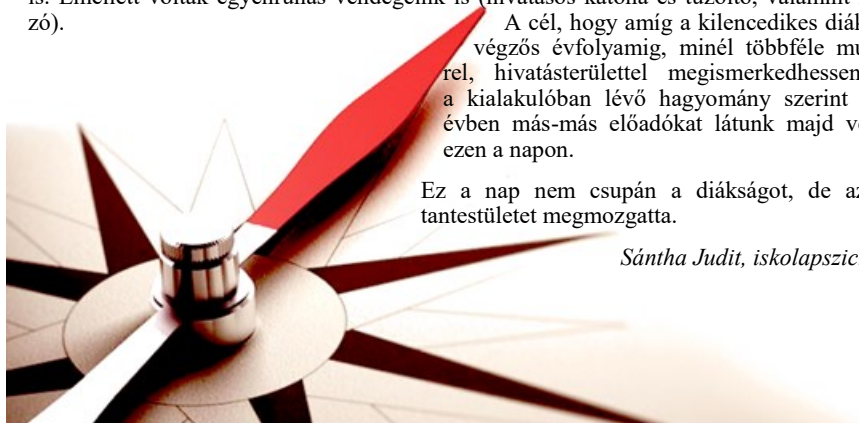
Az idei **Piarista Pályaorientációs Nap** is lehetőséget biztosított az információgyűjtésre. Különböző osztályfokozatokon eltérő programmal találkoztak a diákok. Már az alsó tagozatosok is ismerkedtek a munka világával (pl. szülő mesélt a hivatásáról). Az 5.-6. évfolyam egy négy állomásos interaktív csoportfoglalkozás-sorozaton vett részt a délelőtti folyamán, míg a 7.-8. évfolyam Nagykánizsán működő szervezetekhez látogatott el. A 9.-12. évfolyamos diákok pedig előzetes online regisztrációt követően négy általuk választott előadásra ülhettek be, ahol első kézből kaptak információt egy-egy hivatással kapcsolatban. Idén 18 vendég mesélt a szakmai életútjáról, gazdagítva a megismerhető foglalkozások palettáját. Volt vendég előadónk az agráriumból, a mérnöki pályáról, a jogi területről, az informatika világából, az egészségügyből, a művészeti területről, a gazdasági területről.

Vendég előadóinknak köszönhetően képviseltette magát bölcsészettudomány és közigazgatás is. Emellett voltak egyenruhás vendégeink is (hivatásos katona és tűzoltó, valamint nyomozó).

A cél, hogy amíg a kilencedikes diák eljut a végzős évfolyamig, minél többféle munkakörrel, hivatásterülettel megismerkedhessen, ezért a kialakulóban lévő hagyomány szerint minden évben más-más előadókat látunk majd vendégül ezen a napon.

Ez a nap nem csupán a diákságot, de az egész tantestületet megmozgatta.

Sántha Judit, iskolapszichológus

Szalagavató bál 2019

Mielőtt írnék a mi szalagavatónról, előzményként írnék pár szót arról, hogy honnan is ered ez az egész ünnepség. A szalagavató története régebbi időkre nyúlik vissza, pontosabban 1830-as években rendezték meg az első bált Selmecbányán, amelyet akkoron Valétálásnak hívtak. Ez egy latin szóból ered (Valete!), amelynek jelentése „Éljetek boldogul!”, az alsóbb évesek ezzel a kiáltással üdvözölték a végzős diákokat. Továbbá a bál szalagszenteléssel kezdődött, majd ezt követte egy végzősöket kísérő fáklyás menet a városkapuig, ahol egy fenékebe billentés jelképezte, hogy ott többé nincs keresnivalójuk. Vég-

ső állomás az ottani helyi fogadó volt, ahol az a bizonyos nagyszabású bál zárta az ünnepséget.

Lássuk, hogy zajlott ez nálunk! Szeretném az egészet a próbákkal kezdeni, amiket (persze a bál után) sohasem fogunk elfelejteni. Először is szeretném azt megemlíteni, hogy a mi osztályunkban kevesebb a fiúk száma, mint a lányoké, így fel kellett kérnünk alsóbb éveseket, hogy mindenkinek legyen párja a tánchoz, ami némi problémát okozott az órák alatt tartott próbák miatt, de összességében, véve így is sikerült megszerveznünk a gyakorlást. Annak ellenére, hogy voltak veszekedések az előkészületek során, azt lehetett észrevenni, hogy egyre inkább közvetlenebbek lettünk egymáshoz, mint például, ha valaki elakadt, akkor készségesen segítünk neki. Továbbra is a próbáknál maradván néha, igaz, fárasztó volt több órán át is táncolni egy nap, de egyben fel is töltött minket jókedvvel a tanórák között, új erőre tettünk szert a nap során. Persze fegyelmeztetnek is kellett lennünk, hogy tudjunk előrehaladni a saját érdekünkben, de közben azért volt alkalmunk viccelődni is. Itt szeretném az osztályom nevében megköszönni **Tóth Hortenzia** tanárnő türelmét és kedvességét, hogy elvállalt minket a sok teendője mellett, és meghallgatta ötleteinket, ami segített egy egyedi koreográfia létrejöttében. Továbbá szeretném kiemelni **Kovács Kitti**t és **Harangozó Annát**, akik nagyban segítettek a tánckoreográfia megalkotásában. Az osztályról sem lehet megelégedezni, meg persze az alsóbb évesekről, akiknek a türelme és a kitartása nélkül szintén nem kerülhetett volna előadásra a mi tánccunk.

A bál előtti előkészület nagyon mozgalmas volt mindenki számára. Még kétszer volt lehetőségünk elpróbálni a táncunkat, de előtte, közben és utána is az utolsó csetevonásokat ejtették meg az arcukon a lányok, persze segítettek is egymásnak a folyosón a hajszütésben is. Mindenki egyre jobban izgult, még az is, aki eddig úgy kezelte az egészet, mint egy túlonúl felfújtt történetet. Pár perc múlva el is kezdődött a rendezvény. Az egész nagyon felemelő és méltóságteljes volt, az a sok próba meghozta gyümölcsét, mindenki büszkén vonult le a táncparkett-ről. Azért a lányok álma is valóra válhatott a bálon: azokban a csodaszép fehér és barackszínű ruhákban kicsit hercegnőnek érezhettük magunkat, mintha egy mese kellős közepébe csöppentünk volna. Viszont a fiúkról sem szabad megfeledkezni, ők is helytálltak ezen a csodás napon. Hozzátegném, hogy a másik két osztály tánca is nagyon sokszínűre és különlegesen sikeredett, ők is ügyesek és szépek voltak, a legjobb az volt, hogy mindegyik teljesen más volt, így érdekesebbé téve az ünnepséget. Mindnyájunknak sokat jelentett a szülők büszke pillantása, és a hangos, őszinte tapsvihár a tánc végén.

Ezt követte a közös koccintás és az osztályfőnökök beszéde, amelyet mindegyikük saját stílusában adott elő, ami azért jó, mert a szülők így bepillantást nyerhettek abba, hogy nem csak nekik nehéz néha a gyerekeikkel, hanem a tanároknak is van elég dolguk velünk. Utána a közös fotózásokra került sor, majd együtt elfogyasztottuk az ízletes vacsorát, amelynek során megnézhettük az osztály videókat, amelyet mi **Horvát Norinak** köszönhetünk. A videók nézése közben eszünkbe jutott ez elmúlt négy év: olyan mintha csak tegnap kezdtük volna az egészet, így hihetetlen, hogy tavasszal már érettségiznünk kell, amely az első nagyobb mérföldkő számunkra, annak ellenére, hogy van akinek már van nyelvvizsgálója, jogosítványa vagy előrehozott érettségije. Aztán a szomorkodást, az öröm váltotta fel, mivel elkezdődött a várva várt buli, amely az éjszakába nyúlott.

Köszönjük Mindenkinek, aki hozzájárult munkájával eme emlékezetes naphoz!

Düh Anna 12.b

HATÁROK NÉLKÜL

Téli mesevilág Karintiában

Adventezés Maria Wörthben, Pyramidenkogelen és Klagenfurtban

2019. december 7. Indulás: 6 óra

Részvételi díj: 6600Ft/fő

Reggel 6 órakor indulunk, rövid pihenőt tartva érkezünk a Wörth-i tóhoz.

A Wörth-i tó a Karintiai-tóvidék legnagyobb kiterjedésű tava. Az ide érkezőt először a látvány fogja meg: háttérben a Karavankák tarajos hegyláncai, előtérben a tó mélykék vizével fantasztikus panoráma. A tó névadója Maria Wörth, egy romantikus félsziget. Legmagasabb pontján álló késő gótikus zarándok és egyben plébániatemplom még festőibbé teszi az erdős, szállodákkal, üdülőhelyekkel, sportpályákkal tarkított tópartot. A román stílusú Rózsafüzér kápolna, avagy Téli templom a kereszténység korai meglepedéséről tanúskodik. Feltárt freskói a X. századból maradtak ránk.

A világ legmagasabb fából épült kilátótornya a Wörth-i tó déli partján húzódó hegyek legmagasabb pontján, a Pyramidenkogel-en (850 m) áll. A 100 méter magas, extravagáns, csavart formájú torony teraszáról Karintia sokak szerint legcsodásabb kilátása tárul elénk. A toronyba lifttel mehetünk fel, de akár Európa legmagasabb fedett csúszdáján is lecsúszhatunk.

Belépő 16-17 éveseknek: 7 Euro, 17 fölött: 11 Euro, csúszda: 4 Euro.

Következő úti célunk Klagenfurt, ahol városi séta következik. Klagenfurt Ausztria legdélibb tartományának, Karintiának a fővárosa. A város különös vonzereje, és szépsége sokszínűségéből fakad. Nem hiába nevezik a Wörth-i tó reneszánsz ékszerének. Túlnyomórészt olasz építőmesterek keze nyomát őrzi a 800 éves óváros, a csodálatosan felújított épületeivel, belső udvaraival, tereivel.

HAZAÉRKEZÉS A KÉSŐ ESTI ÓRÁKBAN

Éredklődni és jelentkezni a német nyelvi tanároknál lehet.

Baloghné Horváth Adrienn

Spechen Sie Deutsch? Nur ein bisschen? Kein Problem!

Valószínűleg feltűnt nektek, hogy szeptember 23-ától egy héten keresztül német diákok mászkáltak a suliban. Vagy ha nem tűnt fel, a tanárok biztosan említették. Ám nemcsak a rendezvénytermet szállták meg, hanem a saját otthoni szobáinkat is, mivel nálunk laktak.

Ők a Lipcse melletti Meuselwitzből jöttek, 8-12. osztályos tanulók az állami Veit-Ludwig-von-Seckendorff Gimnáziumban.

Bármennyire féltünk a kommunikációs nehézségektől, szerencsénkre angolul is nagyon jól beszéltek, így azok, akik még csak egy éve tanulnak németet, vagy csak lusták németül beszélni, ők is tudtak velük társalogni. Sőt, kénytelenek voltunk beszélgetni, hisz többeknek be sem állt a szája, minden érdekelte őket, még magyar szavakat is tanultak.

Ami először eszembe jut a hétről, hogy szörnyen fáradt vagyok. Teljesen elzsibbadt mindnyájunk agya a német és angol beszédetől, sokan már a magyarokhoz is más nyelven szóltunk. Fizikailag is „elintézték” minket a szervező tanárok, hiszen kedd reggeltől a következő hét kedd reggeléig betábláztak minket.

Délelőttönként a "tipikus magyar, tipikus német" projektünkön dolgoztunk, amiből nekem leginkább az maradt meg, hogy az összes lehetséges magyar édességspecialitást megkóstoltattuk velük (a Túró Rudi nagy sikert aratott, a béka mignon viszont túl édes nekik), de én még mindig nem tudok semmit a tipikus német dolgokból.

A délutánjaink elég színesre sikeredtek. Mindig kaptunk egy kis szabadidőt a városban, utána pedig várt minket az aznapi feladat. Például megmutattuk nekik a várost, sárkányhajóztunk a Csó-tón (senki nem esett vízbe), kisebb-nagyobb (vagy inkább semekkora) szerencsével

tekézni is megtanultunk, a magyar néptánc a magyarokon is kifogott, Karosban strandoltunk, vagy épp egész napos kirándulásra mentünk a Balatonhoz. Ez a csütörtöki napunkat tette ki. Megnéztük a Festetics-kastélyt és a hintókiállítást, Tapolcán a tavasbarlangban a lányok is megerősödtek evezés közben, és Chikán tanár úr vezetésével megmásztuk a Badacsonyt is. Utólag Varga Zsuzsanna tanárnő is rájött, hogy ezen a napon elérte teljesítőképességünk határát, hisz leérve mindenki fáradtan ült fel a buszra, miközben a tanár úr közölte velünk, hogy összesen 5 kilométert tettünk meg.

Hétfőn este már kezdetét vette a búcsúzkodás, a Kis-Balaton semmi ahhoz képest, amennyi könny ott folyt. Aztán kedden reggel sikeresen felkerült minden csomag a buszra, azaz majdnem minden (egy párna itt maradt).

A hazaérkezés utáni héten ők már az őszi szünetüket töltik, mi pedig itt szenvedünk a sok pótolnivalóval! De nagyon megérte! Jövőre pedig mi látogatjuk meg őket, addig is marad az online kapcsolattartás! Félretéve a humort mindenkinek csak javasolni tudom, hogy ha lehetősége adódik arra, hogy ebben a programban részt vegyen, ne habozzon!

Bedő Eszter 10.a

Interjú Németh Eszterrel

Iskolánk 12. B osztályos tanulója, Németh Eszter a nyári szünetben egy életre szóló élménnyel gazdagodott. Egyike lehetett azoknak a tanulóknak, akik a Kalazancius-mozgalom keretében kiutazhattak Mexikóba. Erről kérdeztük „iskolánk világutazóját”.

H.T.:Első kérdésem gyakorlatilag adja magát. Mi is az a Kalazancius-mozgalom, melynek keretében te kiutazhattál?

N. E.:Ez egy nagyon összetett és bonyolult dolog. Lényegében kis csoportok alakulnak a piarista iskolákon belül az egész országban, melyekben az idősebb csoportvezetők a katolikus hit, az Istennel való szorosabb kapcsolat rejtelseibe vezetik be fiatalabb társaikat, játékok, beszélgetések és az ima segítségével. E három dolog adja az egész mozgalom alapját, minden héten minden kiscsoportos foglalkozás során ezt a „háromlábú széket” vesszük át.

H. T.:Milyen apropóból utaz(hat)tál Mexikóba?

N. E.:A piarista ifjúsági színódustra utaztam. A mostani témát a fiatalok helyzete az egyházban, a piarista rendben és a piarista iskolákban szolgáltatta. Valamint az, hogyan tehetjük mi, fiatalok a piarista iskolát frissebbé, fejlődőképesebbé és modernebbé. Úgy gondolom, én személy szerint az ismerőseim segítségével kerülhettem be a kiutazók közé, hiszen a mozgalom keretében részt vettem egy kurzuson, ahol csoportvezetőnek képeztek ki évfolyamtársaimmal együtt. Ott ismerkedtem meg azokkal az emberekkel, akik segítségemre voltak és nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy résztvevője lehessen ennek a fantasztikus kalandnak.

H. T.:Mit tapasztaltál utazásod során az ottani vallási élet és a mindennapi élet közötti kapcsolatról, akár a magyarországi viszonyokhoz képest?

N. E.:Egészen más odakint, az emberek életében sokkal nagyobb szerepet játszik a hit, sokkal inkább meghatározza gondolkodásukat és életmódjukat mint itthon. De nemcsak vallási értelemben különbözik az emberek életmódja a miénktől. A hétköznapi életben is sokkal mozgalmasabbak, frissebbek.

H. T.:Mit gondolsz, változott a személyiséged az utazás alatt, akár pozitív, akár negatív értelemben?

N. E.:Igen mindenképpen. Sokkal energikusabb, ambiciózusabb, összeszedettebb lettem.

H. T.:Volt valamilyen fontos, különleges feladatotok az ottlétetek alatt?

N. E.:Igen, elmentünk egy árvaházba, ahol játszottunk, imádkoztunk, beszélgettünk az ott élő gyerekekkel. Számomra ez volt a legmegindítóbb programpont, a nyelvi nehézségek dacára is.

H. T.:Ha öt szóval kellene összefoglalnod az utazást, melyik öt szó lenne az?

N. E.:Haladás, ambíció, frissesség, jókedv, hit.

H. T.:Köszönöm szépen!

N. E.:Köszönöm én is a lehetőséget!

Halász Tamás 10.a

Nálunk járt a generális atya

Pedro Aguado, a Piarista Rend legfőbb előljárója 6 évente végigjárja a világ 40 országában található mintegy 200 piarista intézményt. Október 18-án itt járt Nagykanizsán, immár harmadszor.

Legfőbb üzenete a tanárok felé: hiteles példaképekre van a leginkább szüksége a fiataloknak, hogy olyan nevelők, tanárok legyenek előttük, akikre igazán felnézhetnek, akik nemcsak a szavaikkal, hanem a tetteikkel is példát mutatnak nekik. Az atya az udvaron találkozott az óvodásokkal, a nagyobb diákokkal és a pedagógusokkal. A piarista rend generálisa arra bízta a gyerekeket: higgyenek álmaik és terveik megvalósulásában, tudniuk és érezniük kell, hogy Isten szereti őket, és mellettük lesz a nehézségek idején is.

A gimnazistákat emlékeztette: a kisebbek számára ők mutatnak példát, ezért cselekedeteiknek jónak, hitelesnek kell lenniük. Egy iskola közössége mindig azon is múlik, hogy a tanulók milyen példát mutatnak egymásnak.

Az óvodások, alsósok, felsősök és gimnazisták mappába gyűjtött rajzaikkal köszöntötték generális atyát, majd a program beszélgetéssel, ismerkedéssel folytatódott.

Pedro Aguado délután misét mutatott be az alsó tagozatosoknak, találkozott a Tevékeny Szeretet Iskolája tizedikeseivel, majd az iskola lelkiségében szerveződő kisközösségeket segítő-irányító diákokkal, a Kalazancius Mozgalom vezetőivel.

A Piarista Rend legfőbb elöljárója elmondta, magyarországi látogatása során, így a mi iskolánkban is pozitív tapasztalatokra tett szert.

Kanizsainé Rezsek Mária

Piarista Ifjúsági Találkozó Krakkó

Mint minden évben, idén ősszel is elindultunk Nagykánizsáról tizenöten Krakkóba, hogy száz magyar és háromszáz lengyel, cseh, szlovák piarista diákkal együtt töltsünk egy hosszú hétvégét. Most valóban hosszút, mert eddig három, most négy napig dicsőítettük az Urat. Hallom miket gondoltok: „Te jó ég, ez dögunalom lehetett”.

Idézem a rendezvényen részt vett társaitok véleményét:

„Érdeklődéssel hallgattam a püspök történeteit, a misék hangulata fantasztikus volt.”

„A közösség jól együttműködött, új embereket és kultúrákat ismerhettem meg!”

„Krakkó gyönyörű város, nagyon élveztem a városnézést!”

„Nagyon jó lelki és közösségi programok voltak, a szombati szentségimádás és a vasárnapi Christian party volt a kedvencem.”

„Az egyik legjobb piarista rendezvény, amin valaha voltam!”

„Véleményem szerint, ez életem legjobb utazása, mert éreztem az összetartozást, a közösségi szellemet.”

„Kellemesen csalódtam, mert ha az ember piarista találkozót említ, nem hiszem, hogy bárkinek eszébe jut baby sharkot táncolni pont itt, pedig táncoltunk.”

„Elég fárasztó és leterhelő ez a pár nap, de megéri!”

„Hihetetlen jól megszervezték a találkozót, látszik, hogy mindenbe, amit csinálnak, beleélik magukat.”

Aki nem hiszi, jöjjön el jövőre!

Az idei résztvevők: Berner Léna, Bali Éva, Nagy Lili, Csermák Márkó, Kráncz Blanka, Kovács Réka, Csécsi Anna, Póczak Csenge, Ladányi Bálint, Horváth Luca Sára, Szi Réka, Bogdán Dániel, Vadkerti-Tóth Martin, Bognár Ákos

és aki a kíséretet adta: Horváth Andrea

Forráspont 2019

„Mi mindnyájan az Ő teljességéből nyertünk kegyelmet kegyelemre halmozva.” (Jn 1,16)

Szeptember 21-én (szombaton) mintegy 5000 fiatal gyűlt össze a **Forráspont – még egy nap Jézussal** nevű rendezvényre Budapesten, a BOK csarnokban. Ez a nap tulajdonképpen a 2020-as magyarországi Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra felkészítő **ifjúsági találkozó** volt, mely a 15-30 éves korosztályt szólította meg. Valóban: kegyelmek „tengerében”, áradatában részesülhettünk mindnyájan ezen alkalommal. Isten végtelen irgalma betölthette a dicsőítő, táncoló, imádkozó lelkű ifjakat. Az iskolából három autóbusszal indult el a **három végzős**, és a **10.b** osztály, illetve a hozzánk csatlakozó **Antióchiások** és **más osztályok diákjai** is.

A többórás buszozás után az első feladat a csarnokhoz való eljutás és az ottani regisztráció volt. Rövid szünet után elkezdődött a program. Először **zenével dicsőítettük a Teremtőt**, majd különböző foglalkozású emberek **tettek tanúságot** hitükről. Ezek között volt **Kovács András Péter** (KAP) humorista, **Dánielfy Gergő** énekes és **Papp Miklós** görög-katolikus pap, morálteológus. A nap fénypontja a 2014-es olasz The Voice győztesének, **Christina nővérnek** a koncertje volt, aki elénekelt többek között az **I surrender** és a **Blessed be the name of the lord** kezdetű számokat. Az utóbbi felrobbantotta a hangulatot, talán ez volt mindannyiunk „forráspontja”.

Christina Scuccia orsolyita szerzetesnő fergeteges estje után a Szent Oltáriszentség közös ünneplése, a **szentmise** következett, melyet Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök mutatott be Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspökkel, az MKPK ifjúsági referensével, Orosz Atanáz miskolci görög-katolikus püspökkel és a jelenlévő több mint ötven atyával. A szertartás egy gyönyörű dallal, **Marco Frisina: Jesus Christ you are my life** című dalával indult. Az atyák eközben tapsolva, széles mosollyal vonultak be az oltárhoz. Felemelő érzés volt ilyen sok „kortársunkkal” együtt dicsőíteni, magasztalni és áldani az Uristent. A főcelebráns a prédikációjában hangsúlyozta: **„Jézus, aki téged is neveden szólít, tudja, ki vagy az álarcaid mögött, a szíved mélyén, ismeri értékeidet, összetörtségedet, Szívünk ajtaján kopogtat, ahogy erről a Jelenések könyvében is olvashatunk. Jó volna, ha már most tudnánk erre válaszolni, be tudnánk őt engedni. Mindannyiunkat örök életre hív, ami nem lesz, hanem már most van, hiszen megkeresztelkedtünk. Az örök élet nyelve pedig a szeretet.”**

A program zárásaként Dr. Fábry Kornél atya, a NEK főtítkára vezetésével közös **szentségimádást** tartottunk. Az utolsó percekben ismertette velünk részletesen a jövő évi kongresszus eseményeit. Szerintem egy szuper programban részesülhettünk. Mit is mondhatnék? **Krisztus szeretete sürget minket.** (2 Kor 5,14)

Kator Martin Benedek 11.b

Fiatalon papságról, szerzetességről

Biztos sokan tudják az iskolából – osztálytársaim, diáktársaim, tanárain, de persze az oktatást segítő munkatársak is –, hogy érettségi után mik a terveim. Nyilván a legtöbb tanuló felsőfokú intézményben szeretné folytatni középiskolai tanulmányait – legyen az főiskola vagy egyetem. De én valami mást, **valami Többet** is szeretnék elérni, megvalósítani az életemben. Többek közt ezt szeretném megosztani veletek, Olvasókkal.

Amikor „kicsi” **ministráns** voltam, akkor én sem, és szüleim sem gondoltuk, hogy egyszer azon fogok töprengeni, hogy pap leszek. De valóban: az élet sok mindent tár elénk – hol kicsit, hol nagyot –, és sok meglepetést tartogat számunkra. **Kissrác koromban** mindig arról álmodoztam, hogy egy szép kertes házam, szőlőbirtokom lesz a kedves feleségemmel, aki engem a világ legboldogabb férjévé tesz, és ez természetesen visszafelé is így működne. Pár kisgyermekről álmodoztam, akiket derűben, szeretetben és kellő szigorban nevelünk fel a párommal. Mindezt persze ilyenkor még egy kisgyerek eszével fogtam fel. De **kamaszkoromra** – illetve már egy kicsit korábban – fordult a kocka. Isten elkezdett kopogtatni szívem kapuján. Nagyon érdekes és talán mondhatom izgalmas volt a hivatásom alakulása gyerekkoromtól fogva. Szoktam mondani, hogy a **papi hivatást** csak az a fiatal férfiú vagy már felszentelt pap értheti meg, aki ebben él, ebben tevékenykedik vagy egyszerűen érdekli ez a munka, szívesen csinálná, és ehhez sok információ birtokosa, hogy hogyan élnek a papok, milyen munkaköreik vannak, stb. Mert nem egy csettintésre alakul ki az emberben ilyenfajta vágy e hivatás után. Ez viszonylag hosszú folyamat végterméke. Én már legalább 7-8 éve gondolkodom erről. Jelenleg a hivatáskeresésben azon a fokon vagyok, amit így tudok kifejezni a **Szentírás** szavaival: „*Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek.*” (Jn 21,17) Ez a mondat teljesen kifejezi, hogy milyen a kapcsolatom a Szeretet Urával.

Hivatásom történetében az első kiemelhető „elem” az **első szentáldozásom** volt. Eddig is rendszeresen jártam vasárnapi szentmisékre, hiszen az általános iskola, ahol tanultam – a keszthelyi Ranolder iskola – egyházi katolikus iskola a mai napig is. Emlékszem, a mise közben figyeltem a ministránsokat, hogy mi éppen a feladatuk, és az ő oltár körüli szolgálatuk elnyerte a tetszésem.

Az elsőáldozás után nem sokkal – talán egy hónappal – jelentkeztem az akkori káplánnál szándékkal, hogy hadd ministrálhassak a keszthelyi Fő téri Magyarok Nagyasszonya – templomban. **András atya** – aki most jelenleg az Egyesült Államokban, Ohio állam Cleveland városában teljesít szolgálatot magyar lelkészként – nagy örömmel és „tárt karokkal” fogadott be a ministránsok közösségébe. Azon a nyáron megtanította nekem az összes feladatot, amit ministránsként végezni kell majd. Számomra a legkedvesebb a tálcázás volt, amikor egy tálcát az áldozásnál a hívek elé kell tenni, hogy megakadályozzuk a Szent Test földre hullását. Ezenkívül sok más izgalmas feladatot kaptam „kezdőként”.

Plébániánk a Veszprémi Egyházmegyéhez tartozik. Immáron hagyománnyá vált, hogy Boldog Gizella – Szent István királyunk feleségének – ünnepére egyházmegyei zárandoklatot szervez az Érsekség. Ekkor az egyházmegye fenntartásában lévő oktatási intézmények pedagógusai, és diákjai is képviseltetik magukat. És emlékszem, elsőáldozásom előtt voltam először az ún. Gizella – napon, a veszprémi várban. Aznap otthon elmentem az esti misére, amelyet Mezei András káplánunk celebrált. A szertartás előtt a sekrestyében azt mondta, hogy ma szerepelni fogok a szentmisén. EkSkor még nem tudtam, hogy mire gondolhat, de a szentmise kezdetét jelző csengő meghúzása előtt világossá tette ezt számomra. A homíliában (prédikációban) beszélnem kellett a „nagyközönség” előtt a mikrofonba a Gizella - napról. Mondhatom azt, hogy harmadikos kisdíáként a megszerzett élményekről, kegyelmekről kellett tanúságot tennem.

Váratlanul ért ez a feladat, de szívesen vállaltam. Nagy örömmel töltötte el az embereket a pár perces „szentbeszédem”, valaki még el is sírt magát. Ez volt az első szereplésem az ambónál, meg a hívek előtt nyilvánosan. Nem fogom elfelejteni. Aztán nyilván ahogy „magasodtam”, megbíztak lektori (olvasói) szolgálattal is. Szívesen tettem ezt is.

De nemcsak a templomban találkoztunk mi, ministránsok, hanem azon kívül is. A káplán atyák (András atya, majd később **Tódor Szabolcs atya** – aki most a búcsúszentlászlói ferences kegytemplom esperes-plébánosa) mindig adtak lehetőséget arra, hogy igazán jó csapatát, erős hitű fiúkká alakuljunk. Szívesen emlékszem vissza a sok-sok focizásra a Nagymezőn (Gyenesdiás), a túrákra, kirándulásokra, filmnézésekre. De legjobban a közös plébániai „sütögetések” (kolbász, virsli, szalonna), illetve a nagyhétre való felkészülés maradt meg bennem. Büszke vagyok arra, hogy otthon egy **jó közösséghez tartozhatok**. Elsősorban ministránsként, aztán kántor–segédként, sekrestyés–helyettesként, plébániai kisegítőként is szolgálók.

Az utóbbi időben a plébánosom, **Tál Zoltán atya** elég sok mindennel jutalmaz meg hűségem szolgálatomért. Legutóbb – a nyári szünet végén – engem és bérmaapámat (sekrestyésünket) elhívott a pannonhalmi bencés apátságba, a zirci ciszterci apátságba és Balatonfüredre pihenni, kikapcsolódni, meg persze egy kicsit kulturálódni. Nagyon kellemes napot tölthetett együtt a „templomi hármass” kora reggeltől késő estig. Én személy szerint életemben először voltam Pannonhalmán, úgyhogy ezen a „kiruccanásom” egy új kincset is felfedezhettem. Illetve elég friss élményem az új veszprémi érsek, Udvardy György ünnepélyes beiktatási miséje is, amelyen igazgatónkkal, Böszörményi Géza atyával is találkozhattam.

Hangsúlyozom, hogy aki nem gondolkodik azon, hogy az egyházi rend tagja legyen, az nem fogja megérteni, hogy egy fiatal miért választja ezt a munkát. Egyszerűen szerintem azért, mert az **Úristen hívja őt**. Én is sok lelki „vívódáson”, küzdelmen mentem végig eddig a hivatásommal kapcsolatban. Ezt a hivatást csak belül lehet eldönteni, belül lehet teljesen megélni. Mert „*az Isten szeretőknek minden a javukra válik.*” (Róm 8,28)

Szívesen jártam az otthoni atyákkal a **veszprémi papszentelésekre**, illetve minden vasárnap a keszthelyi templomunkon kívül a filiákba is **szentmiseáldozatra**. Többször volt már olyan eset, hogy a **plébánia irodájában** dolgozó munkatárs megbetegedett, és én helyettesíthettem. Jöttek hozzám keresztelesek, temetések, esküvők egyeztetésével, kértek szándékot (intentiót) a szentmisékre. Minden héten egyszer jött egy kézbesítő, aki hozta az Újember heti számát.

Hivatásomra „rátett egy lapáttal” az iskolánk szellemisége, értékrendje, és a diákéletem mindennapjaiban jelen lévő piarista atyák. Az elmúlt időszakban elgondolkodtam azon – mivel jó példák állnak előttem (**Nyeste** tanár úr, **Dósai** tanár úr) –, hogy én is szívesen lennék **piarista szerzetes**. Szóval nem tudom még, hogy papi vagy szerzetesi vagy esetleg családosi életre hív a Teremtő. De az biztos, hogy boldogan fogok élni keresztény katolikus emberként.

Zárásként elmondanám, hogy nem volt könnyű szüleimmel elfogadtatni az elképzelésemet. Kiskoromban nem vették komolyan – mondván, majd nagyobb leszel, akkor benő a fejed lágya. De most már büszkék rám a szüleim is – különösen édesanyám. És biztos vagyok benne, hogy papként nem fogok sokat sírni – ríni a **cölibátus** miatt. Ha pár lelket menthetek csak meg a gonosz markából, és sok embert meggyógyíthatok a bűnből (pl. gyóntatással), illetve elvezethetek az üdvösségre, akkor kész akarattal vállalom ezt a fajta lemondást az életben. Annyi boldogtalan ember van a világban. Meg kell mentenem őket.

Nektek pedig – akik kívülállóként figyelitek papjaitok, szerzeteseitek életét – ezt tudom mondani: „*Fussuk meg kitartással az előttünk lévő pályát!*” (Zsid 12,1)

Kator Martin Benedek 11.b

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

RAJZ

Zala Megyei Kormányhivatal által kiírt " Mesterségek vonzásában" művészeti pályázaton rajz kategóriában

Kamenár Dániel az 5.b I. helyezés

Zala Megyei SAKK Tehetségpont Versenysorozat 1.

Báder Márta 6.a III. hely

MATEMATIKA

Lipódi Márton 6.b - III. hely - Bolyai Matematikaverseny

Megyei Matematikaversenyen döntőbe jutott:

Lipódi Márton 6.b III. hely

Holczinger Péter 6.b

SPORTEREDMÉNYEK

Judo

Szeghy Tamás 6.b – II. hely - Vasutas Misina Kupa

II. hely Atom Kupa Paks

I. hely Röntgen Kanizsa Kupa

III. hely Röntgen Kanizsa Kupa

Lipódi Márton 6.b

I. hely - Vasutas Misina Kupa

III. hely - Atom Kupa Paks

Birkózás

Lakatos Kevin 6.b – I. hely – Területi Diákolimpia

II. hely - Medzinárdony Turnaj

ÚSZÁS

Mezőfi Bálint 6.b

IV. hely – 50 m hát – Somogy – Zala megyeikörverseny

V. hely – 50 m pillangó – Somogy – Zala megyei körverseny

V. hely – 100 m vegyes – Somogy – Zala megyei körverseny

ATLÉTIKA DIÁKOLIMPIA

Súlylökés

Vető Balázs 8.a – I. hely

Dányi Bátor Márton 8.a – II. hely

Balazsin Zdenkó 8.a – III. hely

(Csak Piarista a dobogón! (nagyon büszke vagyok rájuk! - Köteles Attila))

300 m SÍKFUTÁS:

Balazsin Zdenkó 8.a – I. hely

1500 m SÍKFUTÁS

Horváth Bálint 8.a – II. hely

Tuboly Csongor 7.a – III. hely

Dencs Orsolya 7.a 1500 m-en, II. helyről bokasérülés miatt feladta (esélyes volt érmet szerezni)

ISKOLAI SZÉKFOGLALÓ VERSENY

Szeghy Tamás 6.b – 1. hely

Mezőfi Bálint 6.b – 2. hely

Beke Dávid 6.b – 3. hely

KAJAK-KENU

Hohl Luca 6.b – V. hely - Lágymányosi Sport Kajak-Kenu

MEZEI FUTÓVERSENY

Tuboly Csongor 7.a - I. hely

Koósz Veronika 10.a - I. hely

Dervenkár Zoltán 10.a - I. hely

Balazsin Zdenkó 8.a - II. hely

Kummer Annabella 10.a - II. hely

Vető Barnabás 10.a - II. hely

Beke Márkó 5.a - III. hely

Horváth Bálint 8.a - III. hely

Kárpáti Péter 10.a - III. hely

DÖK-HÍREK

Osztályokat képviselő DÖK tagok

5. a. Deiszinger Annamária, Beke Márkó Miklós

5.b. Csarankó Luca, Vigh Ákos

6.a. Király Kornél, Csák András Pál

6.b. Kéthelyi Levente, Betlen-Simon Rebeka

7.a. Paulik Villő, Dervenkár Zita

7.b. Németh Medárd Levente, Stejer Emmerik

8.a. Kéthelyi Gergely, Szabó Lilla

8.b. Bátorfi Áron, Kondricz Hanna

9.a. Borsos Eszter, Horváth Sára

9.b. Milánkovics Dorottya, Takács Virág

10.a. Dervenkár Zoltán, Ladányi Bálint

10.b. Horváth Luca, Szita Máté

11.a. Hózensteiner Máté, Tislér
Bence

12.a. Németh Virág

Nyílt nap

Idei nyílt napunkon rekordszámú érdeklődő vett részt, a rendezvényterem zsúfolásig megtelt az igazgatói tájékoztatóra. 200-nál is több vendég diák jelent meg, akik közül sokan szüleikkel érkeztek.

Programok széles választékával várták a kollégáink és diákjaink vendégeinket. A németeseink és angolosaink nagyszerű idegen nyelvi bemutatót tartottak, az informatikusaink lego robot bemutatóval szórakoztatták az egybegyűlteket, a kémia szakkörösök vegyészeti tudományukat mozgósították a látványos kísérleteikhez. A Kalazancius-mozgalom csoportvezetői prezentációt tartottak és személyes tapasztalataikról meséltek, majd hallhattak élménybeszámolókat a nyári medjugorjei mladifestről is.

Énekkarosaink – mint mindig – most is magával ragadó bemutatót tartottak, a dráma tagozatról szóló tájékoztató és a rövid kis jelenet sokak érdeklődését felkeltette. Kíváncsian hallgatták vendégeink a német cserediák kapcsolat tapasztalatait, valamint a - sokak által oly közkedvelt – túrák bemutatását.

A kollégák és diákjaink kiemelkedően színvonalas munkáját dicséri, hogy rengeteg pozitív visszajelzést kaptak a nálunk vendégeskedő tanulóktól és szüleiktől. Így ezúton is köszönjük minden előadónak, a csoportokat vezetőeknek és kísérőknek, illetve valamennyi segítőknek az áldozatos munkáját. J

Bízunk abban, hogy vendégeink elégedetten távoztak, és diákjaink példamutatása mentén szívükben érelik azt a vágyat, hogy szeretnén ők is a piarista gimnáziumban folytatni tanulmányaikat

Hermánné Körömi Edit

Piarista Pedagógiai Napok

A Piarista Pedagógiai Napok kétfévente kerülnek megrendezésre. Az idei tanévben október 24-25- én látogatott el Budapestre Magyarország valamennyi piarista intézményéből az összes tanár, tanító, óvónő, pár diák és szülő. Németh Eszterrel és Németh Virággal én lehettem a harmadik szerencsés tanuló, aki elkísérhette tanárait a PED- napokra.

Csütörtökön reggel fél hétkor indult a busz a tanári karral és velünk a budapesti Piarista Gimnáziumba. Öszintén megvallva kicsit furcsán éreztem magam ennyi pedagógussal összeférve, de ennek ellenére nagyon jól telt az út. Amikor megérkeztünk az iskolába, mindenki regisztrált. Ez azt jelentette, hogy kaptunk egy kis füzetet, ami a programot tartalmazta és az egyéb fontos tudnivalókat, plusz egy névjegykártyát. De ne siessünk még ennyire előre. A regisztrációt megelőzően minket, vagyis Eszti, Virágot és engem ellopott egy gyors interjúra. Nyilatkoznunk kellett pár mondatban arról, miért vagyunk hálásak tanárainknak, mit köszönünk nekik.

Talán ez így első hallásra nem is tűnik olyan nehéznek, de amikor a kamera elé kerültem, az inamba szállt a bátorság. Na de haladjunk is tovább. Az interjú után siettünk a kezdődő programra. A PED- napok Szilvász László tartományfőnöki köszöntőjével kezdődött, majd azt követően egy szentmisén vettünk részt. A délelőtti folyamán előadásokat hallgattunk, melyek a piarista megújulásról szóltak. Az egyik ilyen előadáson, amiben a fő téma: „Mit üzennek fiataljaink?” volt, vetítették le a reggel forgatott kisfilmet a diákok interjúiról.

Délután csoportmunkában vettünk részt, ahol adott kérdésekre kellett javaslatokat adni, válaszokat keresni. Ilyenek voltak például az evangélium hirdetésével és a társadalom megújulásával kapcsolatos kérdések.

A vacsora után, úgynevezett „100 arcú este” volt. Aki a szerencsésebbek közé tartozott, az bejutott a borkóstolóra, de emellett volt kvízest, ír sztepptánc bemutató, tanítás és táncház is.

Szegedi diákokkal tettünk sétát az éjszakai Budapesten. A szállásunk a Keleti pályaudvar mellett egy négy csillagos szállodában, a Hotel Hungária City Centerben volt.

Másnap reggel folytattuk a csoportmunkát. Megpróbáltunk válaszokat, javaslatokat adni az általunk fontosnak tartott kérdésekre. Majd Pál Feri atya előadásán vettünk részt, ami számomra nagyon izgalmas volt.

Ebéd után a konferenciát egy imádsággal és egy búcsúval zártuk.

Összefoglalva jó élmény volt részt venni egy ilyen rendezvényen ennyi pedagógus között, annak ellenére, hogy azért nem volt valami pihentető.

Körmendi Anna 12.a

A piarista megújulás legértékesebb szereplője: a gyermek

Közösség.

Idő

Odafigyelés.

Ezzel a három szóval tudnám legjobban kifejezni azt a plusz értéket, amit a Piarista Pedagógia Napok kétnapos rendezvénye adott nekem. Megerősített abban, hogy az egymásra fordított minőségi idő az alapja a fejlődésnek, a párbeszéd az alapja a jó közösségnek és egymásra figyelés nélkül nem működik az iskola-diák-család hármasanak segítő ereje.

A két napban egy olyan közösség tagja lehettem, ahol pedagógusok, lelki atyák, előadók, meghívott szülők és diákok együtt, közösen keresték a megoldást arra, hogyan lehet a mai modern világban megtalálni a megújulás helyes útját. Egy olyan megújulást, amelynek állandó szereplője a gyermek, célja pedig a gyermek személyiségének kiteljesedése. Ennél többre egy szülő nem is vágyhat.

A kétnapos rendezvény különlegessége az volt, hogy nem a „mondom és hallgasd” elv alapján összeállított előadások sorozatát kellett végigülni, hanem a „hallgassuk meg mindenki véleményét” elv alapján 16 fős kis csoportokat alakítottunk, és a „beszéljük meg – találjuk ki közösen” elv alapján folyt a közös munka.

A pedagógusokból, lelki vezetőkből, szülőkből, diákokból álló csoportok a 10 piarista identitáselem köré szerveződtek, ahol csoporttagok először alapjaiban szedték szét a témát, majd megkeresték a probléma forrását, végül közösen, többféle megoldási utat vázoltak fel a probléma megoldására és végül konkrétan meghatározták a megvalósítás gyakorlati formáját.

Az alkalmazott módszertan jó szemléltető példája volt annak, hogy ha a tanítás és tanulás is ilyen keretek között, ilyen inspiráló formában valósulhatna meg, akkor mennyivel hatékonyabb, sikeresebb és boldogabbak lennének a munkában résztvevő diákok és tanárok. Én a családok bevonása identitáselem munkacsoportjába kerültem, ahonnan számtalan új ötlettel, gondolattal, lehetőséggel tértem haza. Sokat tanultam a két nap alatt az együttgondolkodásról. Örülök, hogy volt lehetőségem belelátni a pedagógusok mindennapi problémáiba, megismerni hitvallásukat és látni elkötelezettségüket a gyerekek iránt. Megerősített abban, hogy a szülők támogatására nemcsak a diákoknak, hanem a tanároknak is szükségük van és egy kölcsönös elfogadáson alapuló közösség olyan erőket tud megmozgatni maga körül, aminek az eredménye nem más lesz, mint boldog, életvidám, célokat elérni akaró gyerekek.

És mire van szüksége a diákoknak? Ezt is megtudtam a konferencián, mert megüzenték nekünk, felnőtteknek.

Közösségre vágnak. Éltető Isten kapcsolatára. Támogatásra. Segítségre az útkeresésben. Válaszokat a kérdéseikre. Felelősséget és lehetőséget.

Ez már egy segélykiáltás a részükről, amit meg kell hallanunk nekünk szülőknek, a pedagógusoknak és az iskola vezetésének. Tény, hogy a Piarista iskolákban már most többet kapnak a gyerekek érzelmi és lelki fejlődésük szempontjából, mint más iskolákban, hiszen a mindennapjaikban jelen van a feljuk irányuló hit, szeretet, segítség, bátorítás egysége. A keresztény hitvallás és a piarista értékrend megerősíti őket céljaik elérésben, viszont ők ennél többre vágnak. Elismerés.

Ösztönzés.

Személyes kísérés.

Erre vágnak. Erre lenne szükség ahhoz, hogy gyermekeink igazán szárnyalni tudjanak és megtalálják önmagukat, és hogy boldogan, a keresztény értékrend szerint éljék felnőtt életüket. Ebben pedig a pedagógusok-lelki atyák, szülők tudnak nekik leginkább segíteni. Mi hárman vagyunk – képletesen írva -, akik közösen, egymást segítve és kiegészítve, egymást elismerve, tisztelve és megbecsülve tudjuk terelni a diákokat a helyes irányba.

Szülőként úgy vélem, hogy a megújulási program egyik legnagyobb feladata az kellene hogy legyen, hogy kimondjuk: a piarista iskolák alap szellemisége - a szegények segítése - és küldetése mellett kötelezettséget vállal a piarista oktatás az egyéni tehetséggondozásra is. Ez a mindekori fejlődés alapja.

A Piarista Pedagógiai Napok élménye erőt ad további munkámhoz és bízom benne, hogy át tudom adni én is majd a szülőknek, az iskola szülői közösségének tagjainak mindazt, amivel én abban a két napban gazdagodtam.

Öröm volt hallani és megélni, hogy jó értelemben véve, de ebben a két napban minden a gyerekek körül forgott. Éreztem, hogy a jelenlévő tanárok, lelki vezetőik egy irányba tartanak, nem félnek a változtatástól. Lépni és tenni akarnak azért, hogy gyermekeink jövőjét, értékrendjét, személyiségét, kibontakozását és hitbéli elköteleződését segítsék. Ennek megvalósításához a pedagógusok semmi másra nem vágnak, csak több oktatási szabadságra, több időre és együttműködő szülőkre. Nagyon bízom benne, hogy a Piarista Rend megújulási programja lehetővé teszi számukra az oktatási szabadságot és a több időt, mi szülők pedig azon leszünk, hogy támogassuk őket, segítőkészebbé nyújtunk nekik,

Hiszen csak így tudják gyermekeinkből a lehető legtöbbet kihozni.

*Sziné Horváth Beáta
A Szülői Közösség elnöke*

„A MI VÁRUNK”

Tudjuk, hogy az osztálytermünk olyan, mintha saját szobánk lenne. Napi 6-8 órát is eltöltünk benne, és a legjobb pillanatok is ott születnek. A tantermek díszítésének csak képzeletünk szab határt. A mi osztályunk, a 7.A felújítása engem nagyon meglepett. Úgy mentem el őszi szünetre, hogy a terem hátsó falán fák voltak, a többin pedig keretezett képek. Őszi szünnet utáni első tanítási napon belépve a termünkbe,

azt hittem, rossz helyen járok: átfestett falak, gyönyörű dekoráció. (Mivel az fő a régi volt, aki már a terembe megérkezett előttem, így voltam biztos abban, hogy jó helyen vagyok.) Nagyon modernül díszített, meg-és letisztult falak vártak. A motivációs szavak, szövegek számomra nagyon inspirálóak egy nehéz dolgozat vagy egy unalmas tanóra alatt. Bárhova megyek a terembe és bárholnán is nézem, nagyon tetszik. Mindezt szüleinknek köszönhetjük, akik az őszi szünnetben dolgoztak azért, hogy ez a csoda megvalósuljon. Mindannyiunk nevében szeretném megköszönni szüleinknek, hogy ilyené tették az osztályt.

Trojko Dorka 7. a

Az iskolánk szépítése – festett a 6.b

Egyik nap az osztályfőnökünknek csodálatos ötlete támadt. Lepjük meg az iskolát azzal, hogy lefestjük újra a megkopott színű ülőkéket az udvaron. Kisebb csapatokba álltunk és elkezdtük a munkát. Sokféle színű festékből választhattunk. Először letisztítottuk a puffokat, majd nekiálltunk a festésnek. Közben sokat nevettünk, viccelődtünk

egymással. Sok gyereknek festékes lett a zsákruhája, és a zacskó a cipőjén. J Sok jó fényképet készítettünk, és úgy érezzük, érdemes volt dolgozni, mert a fák alatt újra régi szépségükben ragyognak a sárga, piros, kék és zöld színek.

Betlehem-Simon Rebeka és Mezőfi Bálint 6.b

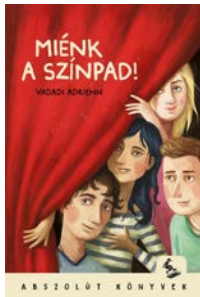
2019 októberétől 2020 májusáig tartó olvasóverseny

5.-6. osztályosoknak

2. forduló

Novemberi ajánlott olvasmányok - LÁNYOKNAK

Vadadi Adrienn: Miénk a színpad

A művészeti iskola drámaosztálya híresen összetartó, idén mégis egyre szaporodnak a konfliktusok, miközben az év végi színpadi vetélkedőre, a MűvészBejáróra kellene készülniük. Milus és Viki legjobb barátnők, de nagyon különbözöek.

Az osztályban zajló konfliktusok közepette vajon tényleg jóban-rosszban kitartanak egymás mellett? Mindent elmondanak egymásnak, vagy nekik is megvannak a titkaik? Hiába fulladnak káoszba a próbák, és veszik össze lassan mindenki mindenkivel, meg kell találniuk a lányoknak a saját útjukat és szerepüket. Ráadásul közben az első szerelem is beköszön. A helyzet kétségbeejtő...Muszáj a diákoknak komolyan venni saját magukat, és önállóan rendbe hozni a dolgaikat! Mert a bemutatón senki sem akar leégni, sőt...

Abszolút szerelem

Abszolút színjátszás

Abszolút sulis

HATÁRIDŐ: december 6.

Novemberi ajánlott olvasmányok - FIÚKNAK

Időfutár 1 - A körző titka

Gimesi Dóra - Jeli Viktória - Tasnádi István

Hanna nemrég költözött Budapestre, minden szokatlan: új lakás (egy hetedik kerületi gangos bérház), új iskola (a Sigray), új tanárok, és persze új osztálytársak.

Ha ez még nem lenne elég: úton-útfélen egy fura öregemberbe ütközik, megbolondul a számítógépe... és az egésznek valahogy közevan ahhoz a rozsdás körzőhöz, amit az utcán talált.

Vajon miért kell mindenkinek ez a körző? Mit akar vele kezdeni Sándor, a vén ócskás, és miért nem tud Hanna sem megválni tőle? És mi köze mindennek Bécshez, a Sakkozó törökhöz és Bujdosónéhez, a történetéhez?

A rejtélyek kinyomozásában segít Hannának Zsófi, a szuperokos szegedi barátnő, és Tibi, a kicsit lassabb eszű, de hűséges osztálytárs. A kalandok szüneteiben pedig arra is van idő, hogy barátságok szakadjanak meg és szülessenek újjá, no és persze szerelmek is szövődnek...

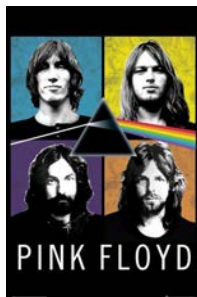
Letehetetlen, izgalmas, vicces, mai!

HATÁRIDŐ: december 6.

Pink floyd-Wish you were here (1975)

Pár napos betegségem alatt minden nap lementem sétálni fél órára, és közben végiggondoltam az aznapi dolgaimat. Hazafelé eszembe jutott egy szám, amit előtte pár órával hallottam egy zenei csatornán. Ez a Wish You Were Here volta Pink floydtól .Amint hazaértem, és lefőztem a témat, előkerestem a fülhallgatómat, és leültem a gépem mellé. Újra meghallgattam a számot, és elgondolkodtam azon, hogy a szerzője mit is akart ezzel a dallal közvetíteni. Úgy gondolom, hogy azt próbálja elmondani, hogy valakit nagyon maga mellett szeretne tudni, mert ez számára nagyon fontos.

. Úgy gondolja, hogy ez meg tudná oldani a mostani problémáit, és ez véget vethetne annak az egész káosznak, ami mostanában körülveszi az egész életét, és talán a szakmai kiégése is megszűnne ezzel. Ez a koncepcióm nem is állt messze a valóságtól, amit Roger Waters akart átadni. Úgy érezte, az emberektől való elidegenedésén és a zenei ipartól való eltávolodásán, és az azzal való elégedetlenségén csak jó barátja Syd Barrett tud segíteni, aki a banda alapítója volt, de pár éves tagság után kilépett a zenekarból mentális betegsége miatt.

Még ennél is figyelemreméltóbb a szám dallama. A zene nem csak pár akkordból álló egyszerű és vonzó dallam, hanem a gitárhoz hozzáadott szintetizátor hangja egyben textúrázza, és be is indítja, nyomatékosítja a zenét, és így válik belőle egy méltóságteljes szimfónia. Tökéletes zene az elmélyüléshez, és gondolkodáshoz is. Aki még nem ismeri, és nem hallotta ezt a számot, egyszer tegye meg, hogy meghallgathassa. Szerintem megéri. Döntse el mindenki saját maga, hogy belőle milyen érzéseket vált ki ez a nagyszerű szerzemény.

Kovács Máté 10.a

Operakaland beszámoló

Október 16-án a 10/b osztály Budapestre utazott, azzal a céllal, hogy megnézzük Erkel Ferenc Hunyadi László című operáját. Művészetrajongóként természetesen heves buzgalommal árasztott el ennek a tudata. Az opera az Erkel Színház épületében került bemutatásra, egy zártkörű előadásként, diákok számára, az OperaKaland programjaként. Természetesen három felvonásban nézhettük az alkotást és még magyar, illetve angol felirat is járt mellé. Az osztályunk a terem jobb hátsó oldalán kapott helyet, ahonnan ettől függetlenül megfelelő rálátás nyílt a színpadra.

Az előadás a nyitánnyal indult, melyet egy remek megoldással egészített ki a rendező. Ugyanis, amíg a nyitányt hallgattuk, a stáblistát vetítették ki elénk. Az első felvonás kezdetéből tudtam, hogy ez egy modernebb feldolgozás lesz, amelynek kicsit sem örültem. Amikor megláttam, hogy öltönyös emberek az utazótáskájukkal és bőröndjeikkel egy vászonra kivetített repülőgépre várnak, amely a Hunyadiak hollójává változott, csak a fejemet fogtam és felmerült bennem a kérdés, hogy biztos jó operára jöttem-e? Ezek után persze a színészek az akkori kornak megfelelő jelmezekre vedlettek és így kissé megnyugodtam. Az összes felvonás fantasztikus volt. Az énekesek igazán kitettek magukért. Igaz a díszlet kissé egyszerű volt, mondhatni nem is létezett, de ez csak egy próbabb probléma volt.

A hatalmas probléma a bosszantó és tiszteletlen diákközönséggel volt, akik mindent megtettek azért, hogy a műveltebb társaik szórakozását tönkretegyék. Hogy néhány példával éljek, ostobaságuk egyik legfőbb látszata a tapsolás és a zsisongás volt. Minden apróság tetszett nekik: amikor felengedték a függőnyt, amikor leengedték a függőnyt, ha díszletet cseréltek, ha a zenekar behangolt - és ezt mind-mind tapssal jelezték. Nemcsak rendkívül illetlen, de borzasztóan idegesítő is, egy rossz időben elhangzott tapsvihar. Ezt még mind tetézte az unatkozó diákok „nagy ötlete”, mely szerint, ha már úgysem érdekli őket az előadás, nekiállnak telefonozni. Az előttem ülő fiatalemberek például „zenét” hallgattak, de olyan hangerővel, hogy a fül dugóból kihallatszott a tányércsörömpölés és a mosógépzúgás zaja. Hol vannak ilyenkor a színházi felügyelők? Azzal nyugtattam magam, hogy a tanulók bizonyára nagyot hallók, hiszen előadás előtt megkérték a közönséget, hogy kapcsolják ki a mobiltelefonjaikat. A végére végképp elvesztettem az emberiségben való hitemet.

Összességében azonban felejthetetlen élmény volt ez a kulturális program, igaz kulturálatlan emberek társaságában. Úgy vélem, minden osztálytársam nevében mondhatom, hogy nagyon hálásak vagyunk Dósa atyának, amiért elvitt minket erre az opera előadásra. A minőségi zene ugyanis nemesíti a lelket, és véleményem szerint ez az egyik legfontosabb dolog egy ilyen lelketlen világban.

Lengyel Szidónia 10.b

Hiány

Az erkélyről néztem az autókat ahogy elhajtanak a ház előtt. Már javában éjszaka volt, de a csillagokat eltakarták a fekete felhők. Az utcai lámpa fénye halványan pislákol. Az eső enyhén esett, hallottam, ahogy a fák leveleire csöppennek a vízcseppek. Kellemes hűvös idő volt. Néhány kutya egyszer-egyszer ugatott egy kicsit, de aztán mind elhallgattak. Mélyen beszívtam a hideg levegőt. Egészen frissítő volt. Éreztem, ahogy az egész testem új erőre kap. Már nem volt sehol a fáradtság. Élénknek és harsánynak éreztem magam. Mindezek ellenére nyugtató volt itt kint lenni. Úgy éreztem, bármeddig el tudnék lenni így.

Csak visszagondoltam azokra az időkre, amikor itt voltál nekem. Majd azokra, amikor még nem ismertelek. Untam magam és az életem. Minden annyira monoton volt. De aztán jöttél te és minden megváltozott. Tudom, hogy ez abszolút klisé, de így van.

Aztán egyre többet beszéltünk. Idővel megismertelek, megkedveltek. Barátok lettünk. Egyre több időt töltöttünk együtt. Aztán egyszer, amikor a tónál voltunk, én hoztam a gitáromat. A szokásos dalunkat, a Say Something-ot játszottam, míg te énekeltél. Aztán miután befejeztük a dalt, a szemembe néztél és elmondtad, amit addig titkoltál előttem. Feltél, hogy mit reagálok majd rá. Elsírtam magam. Összetört voltam. Nem gondoltam volna, hogy valaha ilyen megtörténhet velem, velünk. Eltelt azóta 5 hónap. Te már nem vagy itt. Az életem újra monoton és semmit érő.

Nem

Az igazság az, hogy ez mindig egy nehéz lépés nekem. Amikor rájöttem, hogy nekem ez nem fog menni tovább, akkor eléggé bepánikoltam, mert tudtam, hogy ezt közölnöm kell vele is. Oooo, hogy én ezt mennyire utálok.

Épp úton vagyok a találkozó helyszínére. Rápillantok a telefonomra. Még negyed óra.

Remegek a félelemtől. Legszívesebben itt helyben elbőgném magam.

Tegnap este, amíg nem tudtam elaludni olyan cikkeket olvastam, hogyan utasítsunk el valakit. "Nem hibáztathatod magad, hogy nem érzed azt, amit ő". "Ne szabadkozz. Nem kell bocsánatot kérned!"

Persze, mondani könnyű.

Múltkor a buszon egy idős hölgy megkérdezte, hogy szabad-e a mellettem lévő hely. Igent mondtam, pedig a barátnőm a következő megállóban szállt fel. Képtelen vagyok bárkinek nemet mondani. Attól tartok, hogy megbántam a másikat. Nem akarok senkinek fájdalmat okozni.

Ott áll. Épp a telefonját nyomja. Biztos írogat valakivel. Vagy esetleg az instagramot pörgeti. Minél közelebb érek, annál hevesebben dobog a szívem. Meg tudom én ezt csinálni? Képes vagyok elmondani neki? Meg kell tennem, különben nagyobb fájdalmat okozok. Felnéz a telefonból, meglát. Rám mosolyog és a zsebébe csúsztatja a készüléket. Megállok előtte.

-Szia- üdvözlő széles vigyorral.

Próbáltam valami mosolyt erőltetni az arcomra, és úgy köszönni, de az arckifejezését látva, azt hiszem nem jött össze.

-Minden okés?-fürkészte az arcom

-Igen.

-Akkor mehetünk enni?-ismét mosolygott.

-Várj...

-Tessék?

Behunytam a szemem és nagy levegőt vettem. Elfogott a sírhatnék. Éreztem a gombócot a torkomban és a szűrő érzést a mellkasomban. Nem sírhatok. Nem most. Előtte. Meg tudom csinálni. Meg tudom csinálni. Ránéztem.

-Nincs semmi. Menjünk.

Vass Róza

Nyárutó

Nézlek titeket levelek,
Ahogyan lehulltok.
Peregtek lassan, szépen
Ahogyan könnyeket hullatnék,
De nem akarok.

Várok rátok emlékek,
Hogy feléledjete, aztán elcsituljatok.
Hirtelen, egy másodpercben
Amikor a nyárra emlékszem,
Elmosolyodok.

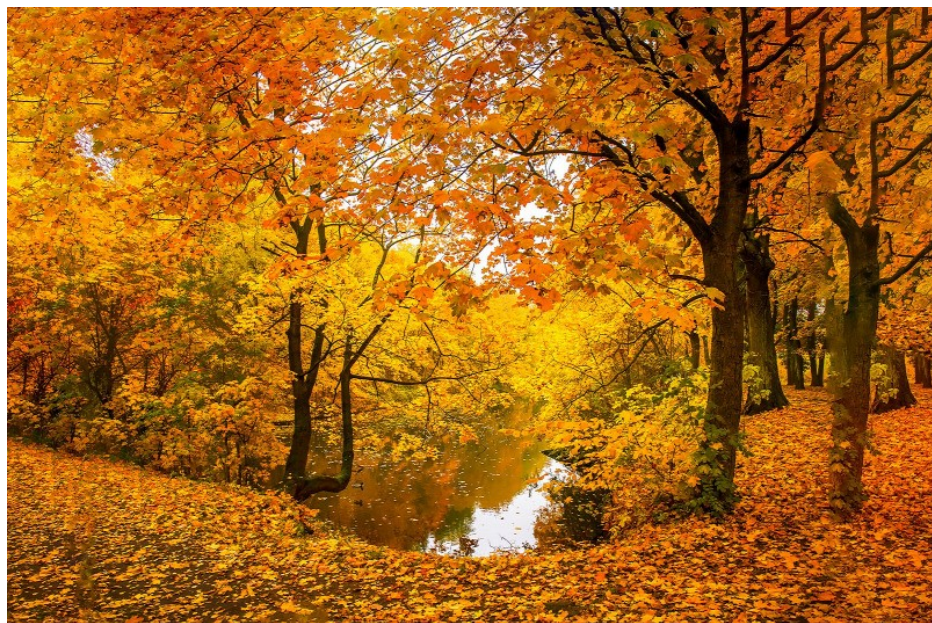
Forró homok a talpam alatt,
Tenger-ízű bőr, napszitta haj,
Repülés, lebegés, hangos kacaj,
Tánc, míg nem jön a hajnal;
Kérlek, maradjatok! Érezni akarlak titeket,

Mielőtt magamra hagytok.
A koktél ízét a számban, a szerelmet,
Hallgatni némán a morajló tengert,
Újraélni a pillanatot.

Ilyenkor, ősszel
Ha szomorú leszek,
Társam a magány fogja a kezemet.
Nem tréfál, nem táncol, nem nevet
S én is csendben maradok.

Ilyenkor, ősszel meredten nézek,
Csókot, ritmust, emléket idézek
És hirtelen, egy másodpercben,
ahogyan a nyárra emlékszem,
Boldog vagyok.

Németh Virág

Counter-Strike: Az örökzöld klasszikus

Mi az a Counter-Strike? Valószínűleg már sokan hallottatok róla, vagy találkoztatok vele írásban, de mégsem tudjátok mi az. Hát most írok róla.

Történelem: A CS nem egy önálló játékként került ki a piacra, hanem egy másik játéknak a modifikációjaként (olyan dolog, ami teljesen vagy részlegesen átalakítja a játékmenetet). Ez a játék a Half-Life volt. Ez a „mod” hatalmas sikernek örvendett, így kikerült a megvásárolható játékok közé önálló darabként. Így elkezdődött a pályafutása. Sok részt megélt (1.0, 1.6, Condition Zero, Source, Neo, Online, Global Offensive), de a hírneve nem lankadt. Hatalmas játékos bázisnak örvend, ami kiemelkedő, mert a jelenlegi utolsó része, a Global Offensive idén lett 7 éves, de az e-sport rendezvények egyik fő száma még mindig.

Játékmenet: Ez a titok, hogy még mindig sikeres, a játékmenetében rejlik. Nincs túlkomplikálva, szimplán annyi, hogy van két csapat (TE, T), és a T-k dolga, hogy eljussanak egy megadott pontra, (ebből van kettő és ezek között taktikázhatnak), és telepítsék a bombát. A TE-knek ezt kell megakadályozni, ha telepítették a bombát, azt hatástalanítani. Tulajdonképpen ez egy macska-egér játék. Mindig változik a két oldal feladatköre, egyszer védekező feladat/pozíció, egyszer támadó. Van benne több játékmód. Ezek közül a versengő a legfontosabb. Itt két darab öt fős csapat néz szembe egymással. 30 körből áll egy versengő meccs, és ez alatt mindkét csapat játszik TE-ként és T-ként is 15-15 kört. A két csapat vehet minden kör elején fegyvereket, golyóálló mellényt, sisakot, gránátokat, stb. a megkeresett pénzből. Győzelemmel több pénzt kap az adott csapat. 16 győzelemig tart a meccs, szóval nem muszáj lefognia a 30 körnek, elég ha egy csapat eléri a 16 nyert kör, és vége a játéknak. Győzelmekkel rangokat szerezhet a játékos, és fejlesztheti a tudását. A rangok erősebb ligákba emeli a játékosokat és így válhatnak profikká.

A pályák jól ki vannak alakítva, általában az 'A' pont jobban védhető => a B jobban támadható (ezt mindig figyelembe kell venni). Minden pályarésznek van saját neve, így téve realisztikusá a játékot. Ezeket ismerve a játékosok könnyedén kiigazodnak egy meccs közepén.

Szerintem a CS:GO játékosbázisa sosem fog kifogyni. Ez annak is köszönhető, hogy nem hanyagolják el a játékot, és a mai napig is jönnek rá patch-ek, frissítések. Jelenleg Twitch-en körülbelül 45000 ember néz CS:GO közvetítéseket.

Én is játszom a CS:GO-val, de még nem vagyok benne profi. Semmi rosszat nem tudok mondani róla. Szeretem.

Vannak külön a CS-nek e-sport eseményei. Például a StarLadder MAJOR bajnokság őszi ciklusa nemrég zajlott le Németországban. Rengetegen nézték a közvetítéseket online, és rengeteg néző volt ott helyileg is. A következő StarLadder tavasszal kerül megrendezésre.

Zárszóként szerintem a CS kultusza sosem fog kihalni. Biztos vagyok benne, hogy nem a Global Offensive a sorozat utolsó darabja.

Pókecz Patrik, 10.b

Vitorlázás a Balatonon

Iskolánk ebben az évben kapcsolódott be első alkalommal a balatonberényi vitorlás táborokba. Balatonberénybe várják ugyanis évről-évre az ország vitorlázni vágyó piarista diákjait. A táborokat a Piarista Tartományfőnökség szervezi az üdülőjébe (amely ugyanabban az utcában található, mint a mi iskolánk saját üdülője). Jelentkezni online felületen lehet rendszerint januártól, de nagyon gyorsan betelnek a vasárnap estétől szombat reggelig tartó turnusok. Az idei táborvezető Zsódi Viktor piarista atya volt, aki további tanárokkal és öreg diákokkal koordinálta a mintegy 140 7.-10.-es piarista diákot, köztük az egyik turnusban a mi három kanizsai diákunkat is. A résztvevők elméleti és gyakorlati képzésben részesültek, hiszen nagy többségnek nincsenek előzetes ismeretei a vitorlázásról. A táborok célja, hogy a diákok közepes szélben megtanulják önállóan vezetni az 1-4 személyes kis hajókat a Balatonon. A táborhelytől mintegy fél km-re található a berényi strand szomszédságában a piaristák kikötője, ahol a diákok pihenhetnek, fürödhetnek és csaknem időjárástól függetlenül gyakorlatozhatnak. Diákjaink lelkesek voltak a visszaérkezésükkor. Reményeink szerint jövőre több fiút és lányt is el tudunk küldeni vitorlázni.

Bende Krisztián

Piarista vitorlástábori élményeink

A Piarista Vitorlázó Egyesület idén is megszervezte a Piarista vitorlástábort Balatonberényben. Nagykanizsáról érkeztem két iskolatársammal. Először voltam itt, igazából nem nagyon tudtam, hogy mire számítsak. A vonatról leszállva a másik piarista üdülőhöz mentünk nem a Petőfi utca 27-be (ahol az iskolánk saját nyaralója áll). Miután megérkeztünk, szerencsére sikerült jól beilleszkednem a hozzám hasonló korú diákok közé, gyorsan megtaláltuk a közös hangot.

A közösség nagyon jó volt: ha fölvetette valamelyikünk, hogy: „Na menjünk ki egyet röpzni!” vagy: „Menjünk egyet fürödni!”, akkor fogtuk magunkat, és mentünk. Az egyik vízre szállásom Botival nagyon érdekes volt. Mivel az uralkodó szél északnyugatról fúj, nagyon nehéz a vitorlásokat bevinni a mélybe, ráadásul aznap nagyon erős is volt! Körübelül 80 méterre a parttól beültünk a vitorlásba mindketten- ami sajnos egy nagyon rossz döntés volt: a szomszédban volt a strand, odasodrótunk, mivel elvesztettük az irányítást a csónak felett. Szerencsére időben kiugrottam a vízbe, hogy megállítsam az elszabadult hajót. Viszont ezelőtt már megtörtént a legnagyobb „bravúrunk”: az első vízre szálláskor mi voltunk az első, akik beborultunk a vízbe.

A tábor a Kékszalag verseny idejére esett, így együtt nézhettük az óriási katamaránokat, ahogy elmennek a vízen tőlünk pár kilométerre. Ehhez kapcsolódik, hogy az egyesületnek van egy szappantartó kinézetű (innét is kapta a „szappan” nevet) vízbe vihető, 2-3 négyzetméter területű, horgonnyal felszerelt kis műanyag „dobogója”, arról szoktunk ugrálni a vízbe. Tehát a szappanról dobáltuk egymást a vízbe (hetedikesek, nyolcadikosok a nagyok ellen), miközben felénk közeledett az a helikopter, ami kamerázta a Kékszalagot. Nem tekerőriáztunk, felálltunk, és feltett kezekkel elénekeltük a piarista himnusz megspékelve „Hajrá Litkey!” felkiáltással!

Ebben a táborban ping-pongoztam először röplabdával, ráadásul kézzel, mert az a tuti. Néha egy-egy erős lecsapáskor a röplabda kirepült, mivel az asztal a kerítés mellett volt, így hát megkerültük az egész háztömböt, és csalánban gyalogoltunk papucsban, fürdőruhában, hogy visszaszerezzük a játékunkat.

A tábor vezetősége irtózatosan jó: Márialigeti tanár úr egész nyáron kinn van, hogy mi ott vitorlázhassunk, szóval köszönjük!

Ugyanígy Zsódi atya is, aki szigorúságáról híres, neki is köszönjük! És még köszönet a sok segítőnek, akik miket segítenek a legapróbb és legnagyobb hibáinkban.

És a legjobb az egészben, hogy SEMMI-LYEN előzetes vitorlázó tudást nem igényelt, érthetően és pontosan elmagyarázták nekünk a szabályokat. Lányok és fiúk egyaránt voltunk ott, egy közösséggé kötődöttünk.

Kéthelyi G. 8. a

Nagyon jól éreztem magam, új embereket ismerhettem meg. Megtanultam vitorlázni, igazán élveztem, főleg az első kipróbálásnál. A kaja nagyon jó volt! Az orrvitorlát kezeltem és én egyensúlyoztam ki a hajót, vagyis én voltam a matróz, egyszer fel is mostam. Szélcsendben is jó programok voltak, egy ilyen alkalommal tanultunk meg csomókat kötni. A reggeli futások és a fürdés a Balatonban igazi nyaralássá tette a tábori napokat.

Erdei D. 9. a

Én egyáltalán nem akartam menni, a szüleim beszéltek rá. Jól tettem, hogy hallgattam rájuk. Megtapasztaltam a nagy piarista közösség egy szeletét, érdekes volt együtt lenni más piarista diákokkal, akik az ország különböző tájairól érkeztek. Legjobb élményem a kapitánykodás volt, mert a kormányt kezeltem és a barátom képezte a teljes legénységet. Egy fordulásnál a barátom beverte a fejét a vitorla rúdjaiba, a „bumm”-ba és ki is esett a hajóból. Kimentettem, úgy, ahogy előtte tanították, semmi baja sem lett!

Bende M. 9. a

Sportos nebulók 2.0

Az egészség fontos, ehhez azonban elengedhetetlen a rendszeres testmozgás. Nap mint nap hallhatjuk tévében, rádióban, hogy mennyire fontos sportolni, fizikailag formában tartani magunkat. Már az ókori görögök is tudták, hogy „Ép testben ép lélek.”

Ezekből a sportkérdőívekből, melyeket 218 gimnazista (9.-12. osztály) töltött ki, leszűrhető, hogy a mai 15-19 évesek mennyit sportolnak, mennyi idejüket tölti ki a sport hetente, melyik sportot próbálnák ki szívesen, és még sorolhatnám. A kérdőíveket összeállítani és kitölteni nem kis munka volt, és így utólag egy percet sem bántam meg fáradozásaimból, minden egyes pillanatát élveztem. Lássuk is az eredményeket, jó böngészést!

Felmérésben résztvevők száma: 218

Ebből fiú: 89

Ebből lány: 129

1.kérdés: Sportolsz?

Igen: 182

Nem: 36

2.kérdés: Milyen gyakran sportolsz?

Minden nap: 31

Heti 4-5 nap: 33

Heti 2-3: 91

Heti 2-nél kevesebb: 63

3.kérdés: Hány éve sportolsz?

Több mint 5 éve: 88

4-5 éve: 33

2-3 éve: 32

Kevesebb mint 1 éve: 63

4.kérdés: Mit sportolsz? (az öt legnépszerűbb sportág)

Tánc: 19

Erőnléti: 28

Labdarúgás: 21

Futás: 45

Lovaglás: 10

5.kérdés: Melyik egyesületnél sportolsz? (az öt legnépszerűbb)

Kanizsai Vízilabda SE: 5

Premier Táncklub: 8

Dél-Zalai Vízmű SE: 6

FC Nagykanizsa: 7

SWANS Balett és Tánciskola: 5

6.kérdés: Mi az eddig elért legnagyobb versenyeredményed? (Az öt legrangosabb eredmény)

OB. I.hely: e-sport, 12/A fiú

EB. I.hely: tánc, 10/B lány

EB. II.hely: tánc, 9/B lány

VB. I.hely: tánc, 9/B lány

VB. I.hely: tánc, 10/B lány

7.kérdés: Magadtól kezdte el sportolni, vagy szüleid biztattak?

Magamtól: 158

Szüleim biztattak: 60

8.kérdés: Van-e valami terved a jövőben az-
zal, amit jelenleg sportolsz?

Igen: 66

Nem: 152

9.kérdés: Melyik sportot próbálnád ki, amely-
re még nem volt lehetőséged? (Az öt legnép-
szerűbb sportág)

Tenisz: 21

Tánc: 17

E-sport: 14

Lovaglás: 11

Vívás: 8

10.kérdés: Követed-e a nagyobb sportesemé-
nyek történeteit akár interneten, akár televí-
zión keresztül?

Igen: 62

Változó: 111

Nem: 45

A legsportosabb osztály: 9A (93%)

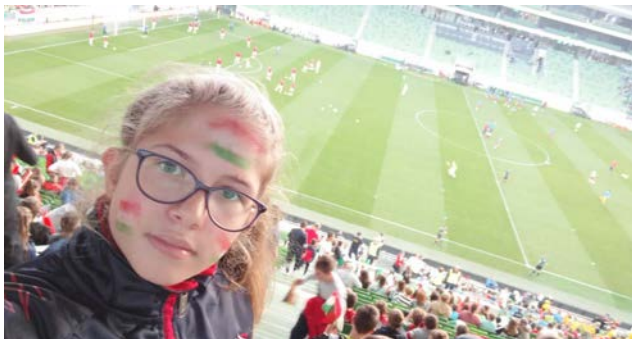
A ”leglustább” osztály: 11B (54%)

Ladányi Bálint 10.a

HAJRÁ MAGYARORSZÁG!

Élménybeszámoló a Magyarország-Azerbajdzsán mérkőzésről

Egy nap, amikor edzésre mentem, Attila bácsi, az edzőm felajánlotta, hogy negyven gyerek, köztük én is, részt vehetek a Magyarország-Azerbajdzsán Európa bajnoki selejtező mérkőzésén a Groupama Arénában. A buszunk vasárnap 13:30-kor indult Nagykanizsáról. Székesfehérváron volt az első pihenőnk, az aréna elé 16:30-kor értünk. Én még sohasem voltam ekkora stadionban. Rajtam kívül még három osztálytársam (Király Kornél, Ladányi Csanád és Pintér Dávid) is ott volt ezen az eseményen.

18 órakor elkezdődött a mérkőzés. A nyolcadik percben megszületett az első gól, amit Korhut Mihály rúgott a jobb alsó ficakba. Az egész mérkőzésen 22 kihagyott gól volt. A vége felé az ellenfélnek sikerült egyenlítenie, de a bírót az érvénytelenségnek ítélte. Öt perc hosszabbítás után, 19:35-kor lefűjták a meccset. 1:0-ra győzött Magyarország!

Köszönöm a Football Clubnak, edzőmnek, valamint a szüleimnek, hogy ilyen csodálatos sporteseményen vehettem részt!

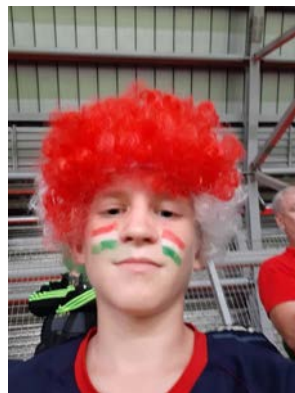
Báder Márta, 6.a

... Amikor megállt a busz Pesten, nagyon megörültünk és alig vártuk, hogy bemehessünk az Arénába! A bejáratnál kaptunk jegyet és karszalagot, amit be kellett tenni egy leolvasó készülékbe és bemehettünk. [...]

A kijövő csapatokat nagy üdvözlés fogadta, és a himnuszok meghallgatása után kezdődhetett a várva várt meccs. Nagyon jó hangulat volt: mindenki kiabált, kürtöt fűjt, tapsolt. A szurkolás meghozta a gyümölcsét, tíz perc játék után Korhut góljával kerültünk előnybe. Ez volt a mérkőzés legfontosabb pillanata, nagy hangzavar követte.

Az első félidőt a magyarok uralták, mert végig nálunk volt a labda. Voltak helyzeteink, szép megmozdulásaink és egy gól! A második félidő is nagyon jó volt, bár még mindig nálunk volt a labda, nem csináltuk azt, amit szerettünk volna. A meccs végén volt egy „kezes” gól, ami nem volt kéz, de ettől függetlenül nyertünk és a meccs végén tíz percig állva tapsoltunk.

Nagyon nagy élmény volt ez az egész, örülök, hogy részt vehettem ezen a rendezvényen. A Groupama Aréna egy gyönyörű hely. Remélem, hogy láthatom majd még a magyar csapatot focizni, akár jövőre az Európa Bajnokságon!

Király Kornél László, 6.a

Iskolai sítábor Ausztriában

ideje: 2020. január 30 – február 03.

szállás: Hotel Schihof, Innerkrems

sípálya: Innerkrems (36 km sípálya)

A sítábor ára: 2005 – 2014 között született diák 225 EUR

2001 – 2004 265 EUR

felnőtt 335 EUR

Az ár tartalmazza: 4 éjszaka szállást 2 – 3 – 4 ágyas szobákban, 4 napos sибérletet, félpanziós ellátást, szauna, gőzfürdő, külső medence használatot, snowboard oktatást

Az ár nem tartalmazza az utazási költséget, amit majd csak a jelentkezés után tudok megmondani!

Jelentkezni lehet Chikán Istvánnál a tesi tanáriban 150 EUR befizetésével!

TÁPLÁLÉK A TESTNEK

Gyömbéres minipuding

4 személyre
100g puha margarin
100g liszt
1 tk. sütőpor
100g cukor
2 tojás
25g kakaópor, átszitálva
25g étcsokoládé
50g friss gyömbér
CSOKOLÁDÉSZÓSZ
2 tojássárgája
1 ek. cukor
1 tk. étkezési keményítő
300 ml tej
100g étcsokoládé, apró darabokra törve
porcukor a tetejére

Vékonyan kikenünk 4 kisebb pudingformát. A margarint, lisztet, a sütőport, a cukrot, a tojásokat és a kakaóport kézi mixerrel sima tésztává dolgozzuk. A csokoládét és a gyömbért összevágjuk, és a tésztamasszába keverjük.

A masszát formákba töltjük, és elsimitjuk a tetejét. A tészta a formák kb. a kétharmadát töltse ki. A felszínét megfelelő méretűre vágott sütőpapírral, a formát pedig duplára hajtott alufóliával fedjük le. 45 percig vízfürdőben gőzöljük, amíg a puding megfő, és kissé belapítható lesz.

Közben elkészítjük a csokoládészsósz. Egy lábasban sima krémet keverünk a tojássárgájából, a cukorból és a keményítőből. Felforraljuk a tejet, és a keverékre öntjük. Alacsony hőmérsékleten addig keverjük, amíg a szósz besűrűsödik. Levesszük a tűzről, belekeverjük a csokoládét, és addig kevergetjük, amíg teljesen elolvad.

A pudingformákat kivesszük a gőzből, késsel elválasztjuk a pudingot a forma felső peremétől, majd egyenként kiborítjuk őket desszertes tányérokra. Porcukorral meghintve, az elkészült csokoládészsósszal tálaljuk.

Vadkerti Tóth Martin

A PIARTICLE
.....
nevű diák olvasóját
megajándékozza
egy feleletet kiváltó kuponnal.

E jegy tulajdonosa jogosult 2019. december 1-20 -ig egy alkalommal bármely tanítási órát megelőzően a szaktanártól az adott tanítási órára feleletmentességet kérni. Röpdolgozat kiváltására is használható. Témazáró kiváltására nem használható fel fel!

*Felhasználva:
Tanár aláírása:*

PIARTICLE

Osztályok közötti verseny
SCRABBLE – SZÓKERESŐ

Az alábbi betűket felhasználva alkoss új szavakat!

Keressük a legnagyobb értékben kirakott szót!

M ₁	A ₁	GY ₄	A ₁	R ₁	0	0
K ₁	U ₄	L ₁	T ₁	Ú ₇	R ₁	A ₁

A kirakott szó	Pontérték

Leadási határidő: 2020. január 22. (a magyar kultúra napja).
Varga Zsuzsanna tanárnőnél.

BÜFÉ

A főépületben

csirkemelles
szendvics

forró csoki

kávé, üdítők
steviával

prágai sonkás
szendvics

levesek

Nyitva iskolaidőben

Megújul a Mikulás!

A NAGYKANIZSAI FÚVÓSZENEKAR KONCERTJE

KÖZREMŰKÖDIK A FARKAS FERENC ZENEISKOLA IFJÚSÁGI FÚVÓSZENEKARA

JEGYEK KAPHATÓAK: HSMK,
ZENEISKOLA, TOURINFORM IRODA
ANGYALOSI GERGŐ 30/985 9468

IDŐPONTOK ÉS ÁRAIK

10:30 1500.-

14:00 1700.-

16:30 1800.-

AZ ELHANGZÓ ZENEMŰVEK OKTATÁSI CÉLT SZOLGÁLNAK

Ady Endre: Lédával a bálban

Sikolt a zene, tornyosul, omlik
Parfümös, boldog, forró, ifju pára
S a rózsakoszorús ifjak, leányok
Rettenve néznek egy fekete párra.

„Kik ezek?” S mi bús csöndben belépünk.
Halál-arcunk sötét fátyollal óvjuk
S hervadt, régi rózsza-koszuinkat
A víg teremben némán szerte-szórjuk.

Elhal a zene s a víg teremben
Téli szél zúg s elalusznak a lángok.
Mi táncba kezdünk és sírva, dideregve
Rebbernek szét a boldog mátka-párok.

